

การถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “ นางในวรรณคดีไทย ”
EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “ LADIES OF THAI LITERATURE ”



ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “ นางในวรรณคดีไทย ”
EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “ LADIES OF THAI LITERATURE ”



นางสาวจิราภัทร์ ปักดีวานิช
MISS.JIRAPAT PAKDEEWANICH

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 09/06/56
(อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งดีวาจา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ภาพถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “นางในวรรณคดีไทย”
Editorial photography titled “LADIES OF THAI LITERATURE”

ชื่อ นางสาวจิราภัทร์ ภักดีวานิช

สาขาวิชา การถ่ายภาพ

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2557

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา

บทคัดย่อ

ผลงานถ่ายภาพชุดนี้เป็นภาพถ่ายภาพประกอบ โดยนำเอานางในวรรณคดีไทยมาอ้างอิงบอกเล่าเรื่องราวตามจินตนาการของผู้แต่งบทชมโฉมผ่านตัวแบบและเสื้อผ้าในยุคปัจจุบัน และนอกจากจะสามารถแสดงถึงความสวยงามของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายแล้ว ยังสามารถแสดง ออกถึงเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของนางในวรรณคดีแต่ละนางด้วย

ทั้งนี้ ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ได้รวบรวมข้อมูลต่างๆในการทำผลงาน อาทิ ความรู้เกี่ยวกับภาพประกอบ ประวัติที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีไทยและนางในวรรณคดีไทย ประวัติของช่างภาพ ที่เป็นแรงบันดาลใจ และขั้นตอนการทำงาน จนกระทั่งออกมาเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้จะสามารถดำเนินการไปได้ด้วยดีไม่ได้ หากขาดความช่วยเหลือในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำ การเอื้อเฟื้อข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ สถานที่ การเสียสละเวลา และร่างกาย แรงใจ ทั้งหมด เพื่องานชิ้นใหญ่ที่สุดในชีวิตการศึกษาชิ้นนี้ จึงขอขอบคุณทุกๆการช่วยเหลือ ตลอดกระบวนการที่ใช้เวลายาวนานตั้งแต่การเตรียมงานไปจนถึงวันที่งานสำเร็จลุล่วง ดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือทุกครั้ง ที่ประสบปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณ อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวานา ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม คอยควบคุมทิศทางของงานให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้โดยไม่ขาดบกพร่อง และตรวจทานโดยใส่ใจทุกรายละเอียดไม่ว่าจะเป็นจุดเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม

ขอขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ คุณพี่ ที่เป็นผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการในด้านเศรษฐกิจ การเงิน ไม่ให้เสียดูแลและยังให้คอยให้กำลังใจอยู่เสมอ

ขอขอบคุณ พี่ต้อม ที่คอยให้กำลังใจและปลอบใจเวลาที่รู้สึกท้อจนมีแรงสู้ขึ้นมาอีก

ขอขอบคุณ ต้นเตย ลูกแก้ว แต้้ว ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องการรีทัชและตกแต่งภาพจนมีผลงานที่สำเร็จนี้ออกมาได้

ขอขอบคุณ มายด์ น้องปิ่น พี่ตาม ที่ช่วยพิมพ์ใบในตอนที่คืบชั้น

ขอขอบคุณ ออมสิน ฟาโร ที่คอยช่วยขับรถเวลาออกกองไปถ่ายที่ไกลๆ

ขอขอบคุณ หยก มุก อ้อม ไบรท์และทุกคน ที่คอยช่วยคิดและแก้ไขปัญหาทั้งหมดในผลงานชิ้นนี้

ขอขอบคุณ หมวย ที่แต่งหน้าทำผมให้กับนางแบบทุกคนในผลงานชิ้นนี้

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการถ่ายทำและเครื่องแต่งกายที่ใช้ รวมถึงเพื่อนพี่น้องทุกคนที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุกๆด้าน

ท้ายนี้ ขอขอบคุณทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานนี้

ขอบคุณจากใจ
จิราภัทร์ ภักดีวานิช

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ
กิตติกรรมประกาศ
สารบัญ
สารบัญภาพประกอบ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน	1
1.4 ขอบเขตการศึกษา	1
1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์	1
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์	3
2.1 ภาพประกอบ	3
1) ความหมายของภาพประกอบ	3
2) ความสำคัญของภาพประกอบ	3
3) ประเภทของภาพประกอบ	4
4) องค์ประกอบสำคัญของในการเขียนภาพประกอบ	4
2.2 วรรณคดีไทย	5
1) ความเป็นมาของวรรณคดีไทย	5
2) รายชื่อวรรณคดีไทย	6
3) ความเป็นมาของนางในวรรณคดีไทย	10
4) รายชื่อนางในวรรณคดีไทย	10
5) วรรณคดีและนางวรรณคดีที่เลือกนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน	12
อิเหนา	12
พระอภัยมณี	16
ลิลิตพระลอ	21
2.3 ช่างภาพที่เป็นแรงบันดาลใจ	24
1) Emily Soto	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3	กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	27
3.1	วิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.2	ขั้นตอนการสร้างแบบร่าง(Sketch).....	27
3.3	การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์(Pre-Production).....	30
	1) นางแบบ	30
	2) เสื้อผ้า	32
	3) ตัวอย่างการแต่งหน้า-ทำผม.....	33
	4) Pre-Lighting.....	35
	5) ฉากที่ใช้ถ่ายทำ	36
3.4	การถ่ายทำ(Production)	36
3.5	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(Post-Production).....	37
	1) ขั้นตอนการตกแต่งภาพ	37
3.6	ภาพที่เสร็จสมบูรณ์.....	41
บทที่ 4	บทสรุป	53
4.1	สรุปผลการทำงาน.....	53
4.2	ปัญหาในการทำงาน.....	53
4.3	แนวทางแก้ไข.....	53
4.4	ข้อเสนอแนะ	54
4.5	ประโยชน์ที่ได้รับ.....	54

บรรณานุกรม
ประวัติผู้เขียน

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพเรื่องอิเหนา.....	12
ภาพที่ 2.2 ภาพนางจินตหราวาที.....	14
ภาพที่ 2.3 ภาพนางบุษบา.....	15
ภาพที่ 2.4 ภาพเรื่องพระอภัยมณี.....	16
ภาพที่ 2.5 ภาพนางผีเสื้อสมุทร.....	18
ภาพที่ 2.6 ภาพนางเงือก.....	19
ภาพที่ 2.7 ภาพนางละเวงวิณฬา.....	20
ภาพที่ 2.8 ภาพเรื่องลิลิตพระลอ.....	21
ภาพที่ 2.9 ภาพพระเพื่อนพระแพง.....	23
ภาพที่ 2.10 ภาพเอมิลี โซโต.....	24
ภาพที่ 2.11 ภาพผลงานของเอมิลี โซโต.....	25
ภาพที่ 2.12 ภาพผลงานของเอมิลี โซโต.....	26
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างนางจินตหราวาที.....	27
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างนางบุษบาหนึ่งหรีด.....	28
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างนางผีเสื้อสมุทร.....	28
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างนางเงือก.....	28
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างนางละเวงวิณฬา.....	29
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างพระเพื่อนพระแพง.....	29
ภาพที่ 3.7 ตาล.....	30
ภาพที่ 3.8 แพรว.....	30
ภาพที่ 3.9 เอ็ม.....	30
ภาพที่ 3.10 เปียร์.....	31
ภาพที่ 3.11 เมจิ.....	31
ภาพที่ 3.12 ผ้าแพร ผ้าไหม.....	31
ภาพที่ 3.13 ชุดจินตหราวาที.....	32
ภาพที่ 3.14 ชุดบุษบา.....	32
ภาพที่ 3.15 ชุดนางผีเสื้อสมุทร.....	32
ภาพที่ 3.16 ชุดนางเงือก.....	32
ภาพที่ 3.17 ชุดนางละเวงวิณฬา.....	32
ภาพที่ 3.18 ชุดพระเพื่อนพระแพง.....	32
ภาพที่ 3.19 ตัวอย่างหน้าผมจินตหราวาที.....	33
ภาพที่ 3.20 ตัวอย่างหน้าผมบุษบา.....	33
ภาพที่ 3.21 ตัวอย่างหน้าผมผีเสื้อสมุทร.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.22 ตัวอย่างหน้าผมเงือก.....	34
ภาพที่ 3.23 ตัวอย่างหน้าผมละเวงวิหสา.....	34
ภาพที่ 3.24 ตัวอย่างหน้าผมพระเพื่อนพระแพง.....	34
ภาพที่ 3.25 ภาพตัวอย่างแสง.....	35
ภาพที่ 3.26 ภาพการถ่ายทำ.....	36
ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ1.....	37
ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ2.....	37
ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ3.....	38
ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ4.....	38
ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ5.....	39
ภาพที่ 3.32 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ6.....	39
ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ7.....	40
ภาพที่ 3.34 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 1.....	41
ภาพที่ 3.35 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 2.....	42
ภาพที่ 3.36 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 3.....	43
ภาพที่ 3.37 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 4.....	44
ภาพที่ 3.38 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 5.....	45
ภาพที่ 3.39 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 6.....	46
ภาพที่ 3.40 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 7.....	47
ภาพที่ 3.41 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 8.....	48
ภาพที่ 3.42 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 9.....	49
ภาพที่ 3.43 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 10.....	50
ภาพที่ 3.44 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 11.....	51
ภาพที่ 3.45 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 12.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

วรรณคดี ถือเป็นวรรณกรรมหรืองานเขียนที่ได้รับการยกย่องว่านอกจากจะมีเนื้อหาสาระในเชิงสร้างสรรค์แล้วยังมีคุณค่าทางวรรณศิลป์สามารถทำให้ผู้อ่านคล้อยตามเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้วรรณคดีส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญที่ตัวละครรวมถึงการดำเนินเรื่องและสิ่ง ที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากไม่แพ้เนื้อหา คือ นางในวรรณคดี ที่แต่ละเรื่องจะมีอุปนิสัยแตกต่างกัน

โดยส่วนตัวข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในวรรณคดีไทยและเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของนางในวรรณคดีไทย ข้าพเจ้าจึงสนใจศึกษาความเป็นมาและเอกลักษณ์ลักษณะเด่นของนางในวรรณคดี เพื่อนำมาถ่ายทอดในภาพถ่ายภาพประกอบ โดยนำมาประกอบบทกวีของแตละนางให้มีเรื่องราวที่สอดคล้องกันในเชิงประยุกต์

1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์

ความงดงามของนางในวรรณคดีไทย ในเชิงประยุกต์ของแตละนางที่มีการตีความจากเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไป

1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน

เพื่อศึกษาการตีความเอกลักษณ์ของนางในวรรณคดีแตละนาง ไปสู่รูปแบบของภาพประกอบบทกวี ที่สามารถแสดงถึงลักษณะเด่นหรือแนวคิดในเชิงประยุกต์ของแตละนางที่มีการตีความแตกต่างกันออกไป

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ภาพประกอบบทกวีขนาด 12x18 นิ้ว จำนวน 12 ภาพ โดยเลือกนางในวรรณคดีจำนวน 6 คน จากวรรณคดีจำนวน 3 เรื่อง

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

- 1) ศึกษาลักษณะของนางในวรรณคดีแตละนาง ทั้งประวัติ เรื่องราวต่างๆ เอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมไปถึงการตีความในรูปแบบที่แตกต่างออกไป
- 2) ศึกษากระบวนการตีความเอกลักษณ์และบทความ ไปสู่รูปแบบภาพประกอบ
- 3) ศึกษาประเภทและวิธีใช้ในการเล่าเรื่องของภาพถ่าย
- 4) ศึกษางานภาพถ่ายและแนวคิดของช่างภาพ Emily Soto

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เข้าใจถึงความเป็นมา ลักษณะและเอกลักษณ์ของนางในวรรณคดีในเชิงลึกได้อย่างถ่องแท้
- 2) เข้าใจถึงขั้นตอนและกระบวนการทำงานทั้งหมดในการทำงานตั้งแต่การศึกษาหาข้อมูล การตีความบทชมโฉมที่มีรูปแบบเป็นตัวหนังสือ ไปสู่ขั้นตอนการเป็นภาพร่าง และภาพถ่ายที่สมบูรณ์ในเวลาต่อมา
- 3) เข้าใจถึงวิธีตีความบทชมโฉมในรูปแบบใหม่ ไปสู่รูปแบบภาพประกอบที่มีความร่วมสมัยและตอบใจถึงแนวคิดที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

2.1 ภาพถ่ายภาพประกอบ (Editorial Photography)

1) ความหมายของภาพประกอบ

Editorial Photography คือ ภาพถ่ายที่ใช้เพื่อประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ หนังสือ นิตยสาร และโบชัวร์ โดยจะปรากฏคู่กับข้อความกำกับที่มีความสัมพันธ์กันเสมอ แต่ภาพถ่ายประเภทนี้ไม่ใช่ภาพถ่ายที่เป็นภาพโฆษณา แต่เป็นภาพที่เป็นตัวช่วยนำเสนอความคิด และขับเน้นเรื่องราวจากข้อความให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงช่วยสร้างอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของคนอ่านให้ร่วมไปกับข้อมูลด้วยโดยภาพถ่ายประเภทนี้สามารถเป็นได้ทั้งภาพถ่ายแพชชั่น ภาพถ่ายหุ่นนิ่ง ภาพข่าว อาหาร กีฬา รวมไปถึงภาพถ่ายสถาปัตยกรรมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวบทความและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของช่างภาพเองว่าจะถนัดและนำเสนองานในรูปแบบใด

สิ่งสำคัญที่สุดของ Editorial Photography คือ การขยายความและชี้ชวนให้คนอ่านรู้สึกร่วมไปกับตัวหนังสือได้ตั้งแต่ต้นจนจบ หรือเกิดจินตนาการตีความภาพ และเข้าใจจากบริบทที่บรรยายไว้เล็กน้อยได้

2) ความสำคัญของภาพประกอบ

ภาพประกอบ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการจูงใจ เกิดจินตนาการตามผู้ที่ต้องการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงพบเห็นภาพประกอบอยู่ทั่วไปไม่ว่าจะเป็นในงานโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทั้งนี้สามารถเรียกได้ว่าภาพประกอบมีความสำคัญมากสำหรับการสื่อสารของมนุษย์ สรุปความสำคัญของภาพประกอบได้ดังนี้

- ใช้สร้างความเข้าใจ บางครั้งการอธิบายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดตัวอักษรมีข้อจำกัดที่จะบ่งบอกถึงสิ่งที่อธิบายนั้นว่าเป็นอย่างไร ในบางกรณีแม้ว่าผู้บรรยายจะมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำมากสักเพียงใด ก็ไม่อาจทำให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย

- ใช้เสริมความเข้าใจ ในกรณีที่ข้อความสามารถสร้างความเข้าใจได้ระดับหนึ่งแล้วแต่ยังไม่ชัดเจนจึงจำเป็นต้องใช้ภาพประกอบเพื่อเสริมความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

- ใช้เป็นหลักฐานเพื่อบ่งบอกบุคคล การนำเสนอภาพเพื่อบ่งบอกถึงตัวบุคคลไม่อาจใช้ข้อความอธิบายให้เห็นได้ว่าบุคคลผู้นั้นมีหน้าตาเป็นอย่างไร แต่ถ้าพิมพ์ภาพลงแล้วบอกชื่อผู้เห็นก็จะรู้จัก และจดจำได้ทันที

- ใช้ตกแต่งหน้าสิ่งพิมพ์ ภาพประกอบช่วยให้งานพิมพ์สวยงามน่าอ่านมากยิ่งขึ้น เทคโนโลยีการถ่ายภาพตกแต่งภาพและการพิมพ์ในปัจจุบันเอื้ออำนวยให้การทำงานกับภาพประกอบสะดวกยิ่งขึ้น การถ่ายภาพทำได้ง่ายขึ้นลดขั้นตอนการตกแต่งภาพลงใช้เวลาน้อยลงการจำ ลองภาพอย่างการถ่ายเอกสารหรือการกราดภาพ(scan) ก็ทำได้คุณภาพดีและสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ยังช่วยให้ตกแต่งตัดแปลงภาพทำได้หลายรูปแบบ

3) ประเภทของภาพประกอบ

สามารถจำแนกได้ดังนี้

- จำแนกตามลักษณะของภาพ ได้แก่

ภาพเขียน หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นจากกระบวนการของการออกแบบ เพื่อให้เกิดภาพตามจินตนาการด้วยเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เกิดภาพขึ้นโดยไม่มีภาพอ้างอิงมาก่อน

ภาพถ่าย หมายถึง ภาพที่เกิดจากกระบวนการของการถ่ายภาพทั้งภาพสีและภาพขาวดำ ทั้งนี้รวมถึงภาพที่เกิดจากการตัดแต่งจากภาพอ้างอิงที่เป็นภาพถ่ายอีกด้วย

- จำแนกตามลักษณะการใช้งาน ได้แก่

ภาพที่ใช้ประกอบเรื่อง (Illustration for Text) หมายถึง ภาพที่ใช้ประกอบเรื่องเพื่อเรียกร่องความสนใจ ดึงดูดให้ผู้พบเห็นต้องการที่จะอ่านเนื้อหาของเรื่องนั้นๆ

ภาพที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง (Picture-Text for Combination) หมายถึง ภาพเหตุการณ์เพื่อใช้ประกอบเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อหาและได้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น

ภาพชุดที่เสนอเรื่องราวต่อเนื่องกัน (Pure Picture Stories) หมายถึง ภาพที่สร้างเป็นเรื่องราวติดต่อกันไป มีทั้งแบบที่มีตัวหนังสือประกอบเล็กน้อยและไม่มีเลย

ภาพชุดที่เสนอเรื่องราวผสมกับเนื้อเรื่อง (Picture Stories Within Text Stories) หมายถึง ภาพที่มีเนื้อเรื่องที่เป็นตัวอักษรปรากฏแฝงอยู่ในภาพด้วย

ซึ่งหากจำแนกงานศิลปะขึ้นนี้ตามลักษณะของการใช้งาน จึงจัดได้ว่าศิลปะขึ้นนี้ขึ้นนี้เป็นประเภทภาพที่ใช้ประกอบเรื่อง (Illustration for Text) เนื่องจากเป็นการนำเอาตัวละครในทีนี้ก็คือ นางในวรรณคดี มาแสดงให้เห็นภาพเพื่อเรียกร่องความน่าสนใจในตัวละครและวรรณคดีแต่ละเรื่องนั่นเอง

4) องค์ประกอบสำคัญในการเขียนภาพประกอบ

ภาพประกอบที่ดีต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างภาพและเนื้อเรื่องโดยยึดหลักดังนี้

- ก่อนที่จะเขียนภาพประกอบออกมาได้นั้น ควรอ่านเนื้อเรื่องที่จะเขียนให้รู้เรื่องตลอดเสียก่อน

- จับหัวข้อตอนใดตอนหนึ่งของเรื่องมาสร้างเป็นภาพประกอบในหน้าหนังสือหลายๆ โดยมิใช่ข้อความและภาพตรงกัน

- ภาพที่ออกมาจะต้องเป็นตัวช่วยให้เห็นเค้าโครงเรื่อง ช่วยแปลความหมาย หรือช่วยขยายความเข้าใจของเรื่องได้ดี ต้องช่วยสร้างอารมณ์ของเรื่องให้สัมพันธ์กับลักษณะตัวละคร ฉาก หรือสถานที่ที่บรรยายไว้

2.2 วรรณคดีไทย

1) ความเป็นมาของวรรณคดีไทย

วรรณคดีไทยมีประวัติความเป็นมายาวนานตามประวัติศาสตร์ของไทยคือมากกว่า 700 ปีมาแล้ว นับตั้งแต่สมัยสุโขทัย ออยุธยา ธนบุรี จนถึงรัตนโกสินทร์ เนื่องจากชาติไทยเป็นชาติที่เคยรุ่งเรืองมานานและคนไทยมีนิสัยเจ้าบทเจ้ากลอน การใช้ถ้อยคำภาษามักสัมผัสคล้องจองกันจึงทำให้เกิดเรื่องเล่าที่มีความไพเราะสละสลวยขึ้นทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง

วรรณคดี เป็นคำที่ไทยบัญญัติขึ้นเพื่อใช้แทนคำว่า Literature และหมายถึง “บทประพันธ์ที่รัดรีดจริงใจผู้อ่านปลุกมโนคติทำให้เพลิดเพลินและเกิดอารมณ์ต่างๆ ให้เราเห็นชีวิตและแง่มุมของชีวิตแปลกๆต่างๆ แต่วรรณคดีไม่ใช่ตำรา” ที่ปรากฏหลักฐานทางราชการเป็นครั้งแรกในพระราชกฤษฎีกาวรรณคดีสโมสร เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2457 ความหมายของคำว่า วรรณคดีมี 2 ลักษณะ คือ

- ความหมายทางรูปศัพท์ หรือความหมายโดยทั่วไป คำว่าวรรณคดีมาจากการสมาสระหว่าง คำว่า วรรณ กับ คดี (วรรณหรือบรรณ แปลว่า ไปไม้ หนังสือ ผิว สี ชนิด) (คดีหรือคดี แปลว่า ทาง แนวทาง เรื่อง) ดังนั้นวรรณคดีจึงหมายถึง แนวทางของการแต่งหนังสือทางของหนังสือเรื่องราวของหนังสือ ส่วนที่แปลว่าไปไม้นั้นอาจจะเป็นเพราะในสมัยโบราณเราเคยใช้ไปไม้เขียนหนังสือ

- ความหมายเฉพาะ วรรณคดีมักจะหมายถึง หนังสือที่แต่งดีจนได้รับการยกย่องยอมรับจากคณะกรรมการพิจารณาหนังสือว่าจะต้องเป็นหนังสือที่ประกอบด้วย วรรณศิลป์ อ่านแล้วก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ

วรรณคดีเป็นศิลปะที่เลียนแบบธรรมชาติเช่นเดียวกับการวาดเขียนและการปั้นสลักและมีธรรมชาติเป็นเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน แต่ก็มีถ้อยคำและปากกาเป็นเครื่องมือวรรณคดีจะนำลักษณะของสิ่งที่เป็นแบบมาเสนอผู้อ่านที่ละเอียด ผู้อ่านจะต้องอ่านคำพรรณนาให้จบถึงจะเห็นภาพที่กวีแสดงไว้ในวรรณคดีแม้ว่าจะสามารถบุคลิกของสิ่งที่เป็นแบบได้ด้วยถ้อยคำเพียงเล็กน้อยแต่ลักษณะปลีกย่อยอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาพนั้นก็จะถูกมองข้ามเพราะภาพในวรรณคดีจะเด่นชัดได้ต้องอาศัยการ บรรยายซ้ำๆ ด้วยวิธีอุปมาโวหารต่างๆ

วรรณคดีเกิดขึ้นจากอารมณ์สะเทือนใจ หรือจินตนาการของกวี มีธรรมชาติอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเครื่องกระตุ้นจินตนาการจะถูกบรรยายด้วยฝีมือของศิลปิน แรงบันดาลใจเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ มูลเหตุที่ทำให้เกิด วรรณคดีตามหลักวิชาการสมัยใหม่ คือ

- เกิดจากความนับถือวีรชน
- เกิดจากความเชื่อทางศาสนา
- เกิดจากอารมณ์ที่ไม่คล้อยตามผู้อื่น
- เกิดจากความกลัวภัยโดยเฉพาะภัยธรรมชาติ
- เกิดจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

เราอาจจำแนกวรรณคดีไทยตามวัตถุประสงค์ในการแต่ง ได้ดังนี้

- วรรณคดีพุทธศาสนา มุ่งแสดงหลักคำสอนและเน้นให้เห็นบาปบุญคุณโทษ
- วรรณคดีสุภาษิตคำสอน มุ่งแสดงแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนในสังคม
- วรรณคดีเกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม
- วรรณคดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์
- วรรณคดีเพื่อความบันเทิง
- วรรณคดีบันทึกความรู้สึกของผู้เดินทาง

2) รายชื่อวรรณคดีไทย

หมวด	ชื่อเรื่อง
ก	กฤษณาสอนน้องคำฉันท์ กาพย์กลอนสุภาพ กาพย์มหาชาติ กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน กาพย์เห่เรือ พระนิพนธ์เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์ กำสรวลโคลงตัน(กำสรวลศรีปราชญ์) ไกรทอง
ข	ขุนช้างขุนแผน ขวานผ่าหน้าดำ
ค	โคบุตร โคลงฉันเฉลิมพระเกียรติ โคลงฉันนิราศตามเสด็จทัพล้านน่าน้อย โคลงทวาทศมาส โคลงนิราศพระยาตรัง (นิราศกลาง) โคลงนิราศทริภุญชัย โคลงพยุหยาตราเพชรพวง โคลงโลกนิติ
ง	เงาะป่า
จ	จันทโครพ จิตามณี
ช	ไชยเชษฐ์ ไชยทัต
ด	ดาหลัง (อิเหนาใหญ่)
ต	ไตรภูมิพระร่วง (เตภูมิกถา) ไตรภูมิโลกวินิจฉัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท	ทศรถสอนพระราม ท้าวแสนปม
น	นันทโศภนันทสุตรดคำหลวง นางนพมาศ นिरासकวางตั้ง นिरासเดือน นिरासทวารวดี นिरासनครวัด นिरาसनครสวรรค์ นिरาसनรินทร์ นिरาสาททองแดง นिरาสธารโศก นिरาสไปตรัง นिरาสพระแท่นดงรัง นिरาสพระบาท นिरาสพระประธม นिरาสพระยาตรัง นिरาสภูเขาทอง นिरาสเมืองแกลง นिरาสเมืองเพชร นिरาสรัตนะ นिरาสรำพึง นिरาสลอนดอน นिरาสวัดเจ้าฟ้า นिरาสชิตา (ราชาพิลาปคำฉันท) นिरาสสุพรรณ นिरาสอิเหนา นิตานทองอิน
ป	ปุลนโณวาทคำฉันท ปลาปู่ทอง ปฐมสมโพธิกถา
พ	พระไชยสุริยา พระนลคำฉันท พระนลคำหลวง พระมะเหลเถไถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	พระมาลัยคำหลวง พระรถคำฉันท์ พระราชพิธีสิบสองเดือน พระเวสสันดร พระสุธนคำฉันท์ พระอภัยมณี พาลีสอนน้อง เพลงยาวถวายโอวาท เพลงยาวนมัสการพระบรมธาตุ นีราศไปตรัง เพลงยาวพยากรณ์กรุงศรีอยุธยา เพลงยาวพระยาตรัง เพลงยาวของพระยามหานุภาพ ดพลงบาวหม่อมภิมเสน พิกุลทอง
ม	มณีพิชัย มหาชาติคำกาพย์ (กาพย์มหาชาติ) มหาชาติคำฉันท์ มหาชาติคำหลวง มหาเวสสันดรชาดก (พระเวสสันดร) มัทนะพาธา
ย	ยวนพ่ายโคลงฉันท์ ยอพระกลืน ยูชัน
ร	ระเด่นรันได ราชสวัสดิ์ ราชอิริราช ราชพิลาปคำฉันท์ รามเกียรติ์ รำพันพิลาป
ล	ลักษณะวงศ์ ลิลิตนิทราชาคริต ลิลิตพยุหยาตราเพชรพวง ลิลิตพระลอ ลิลิตเพชรมงกุฎ ลิลิตยวนพ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ลิลิตตะเลงพ่าย ลิลิตศรีวิชัยชาดก ลิลิตโองการแข่งน้ำ
ว	เวนิสวานิช วิวาทพระสมุทร
ศ	ศกุนตลา ศรีธนูชัย ศิริวิบุลกิตติ
ส	สมบัติอมรินทร์ค้ำกลอน สมุทรโฆษคำฉันท์ สรรพสิทธิ์คำฉันท์ สวัสดิรักษา สังข์ทอง สังข์ศิลป์ชัย สามัคคีเภทคำฉันท์ สาวิตรี สิงหนไตรภพ สุนิบกุมาร สุภาชิตพระร่วง (ปัญญาธิพระร่วง) สุภาชิตสอนหญิง สุวรรณหงส์ เสือโคคำฉันท์ สมุทรโคดม
ห	หม่อมเปิดสวรรค์ หลวิชัยควี
อ	อนิรุทธ์คำฉันท์ อภัยนุราช อาบู่หะซัน อิลราชคำฉันท์ อิเหนา อิเหนาคำฉันท์ อุณรุทธิ์ร้อยเรื่อง โองการแข่งน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ความเป็นมาของนางในวรรณคดีไทย

นางในวรรณคดี คือ หญิงที่มีความงดงามในจินตนาการมีประวัติที่น่าจดจำ

คุณสมบัติทั่วไปของนางในวรรณคดี

- มีความฉลาดและมีไหวพริบในการแก้ปัญหา ความฉลาดเป็นหนึ่งในคุณสมบัติเด่นของนางในวรรณคดีส่วนมาก แต่ละนางนั้นสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างชาญฉลาดไม่แพ้ผู้ชายเลยทีเดียว อีกทั้งนางยังรู้จักวางแผนเล่ห์กลอุบายต่างๆ เพื่อลวงล่อคู่ต่อสู้ให้ตกหลุมพรางได้ และนางก็จะได้รับชัยชนะในที่สุด

- ความกตัญญู ทุกยุคทุกสมัยทุกครอบครัวจะสั่งสอนบุตรหลานให้รู้จักสำนึกและตอบแทนบุญคุณ ให้มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ส่วนมากก็คือบุพการีนั่นเอง และสังคมก็มักจะยกย่องผู้ที่รู้จักบุญคุณคน ดังนั้นความกตัญญูของนางในวรรณคดี จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความสำคัญของความคิดนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

- ความกล้าหาญ โดยธรรมชาติของผู้หญิงนั้นมักเป็นเพศที่อ่อนแอ หวาดระแวง ไม่เด็ดขาด ไม่ค่อยกล้าที่จะตัดสินใจตามลำพัง อย่างไรก็ตามหากมีการกล่าวกันว่า “อยุธยาไม่สิ้นคนดี” แล้ว ในงานวรรณคดีย่อมต้องไม่ขาดสตรีผู้กล้าหาญ ซึ่งนางในวรรณคดีส่วนใหญ่แล้วแต่ละนางก็มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว พร้อมทั้งจะเผชิญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นความรักนวลสงวนตัว ลักษณะของหญิงไทยที่แตกต่างจากชนชาติอื่นซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน

- ความรักนวลสงวนตัว ความเป็นกุลสตรีที่มีมาตั้งแต่โบราณ ผู้หญิงมักจะเก็บตัวอยู่กับบ้านไม่ค่อยได้พบปะพูดคุยกับผู้ชาย แม้ว่าจะระยะหลังสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ซึ่งผู้หญิงนั้นจะต้องออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ความเป็นกุลสตรีและรักนวลสงวนตัวก็ยังคงอยู่ นางในวรรณคดีเป็นตัวอย่างให้เห็นได้อย่างชัดเจน

- ความรัก ความรักนั้นมีหลายแบบ อาจจะเป็นความรักที่มีต่อสามี พี่น้อง หรือลูก ซึ่งมีความแตกต่างกันไป ภาพรวมของความรักนั้นโดยมากแล้วเป็นความรักที่เกิดจากความผูกพันรัศ ความห่วงใย และมีความปรารถนาต่อกัน และความรักเหล่านี้เองก็ตราตรึงอยู่ในจิตใจของคนที่มีความรู้สึกรักใคร่ยาวนานเท่านั้น ซึ่งเราสามารถพบได้จากนางในวรรณคดี โดยแต่ละคนล้วนมีจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความรู้สึกที่ลึกซึ้งที่มีต่อคนที่นางรักนั่นเอง

- ความอดทนอดกลั้น โดยทั่วไปแล้วผู้หญิงจะมีเพศที่อดทนได้มากกว่าผู้ชาย และถือว่าเป็นเพศที่มีความอดทนเป็นเลิศ คุณสมบัตินี้เป็นลักษณะที่ทำให้สามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไปได้อย่างราบรื่น นางในวรรณคดีไทยก็เช่นกัน ทุกคนจะมีความอดทนอดกลั้นในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกันไป ซึ่งส่งผลให้ได้รับความสำเร็จในที่สุด

4) รายชื่อนางในวรรณคดี

ชื่อ	ชื่อเรื่อง
นางมโนราห์	พระสุธณ มโนราห์
นางเทราปดี	มหากาพย์ภารตะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

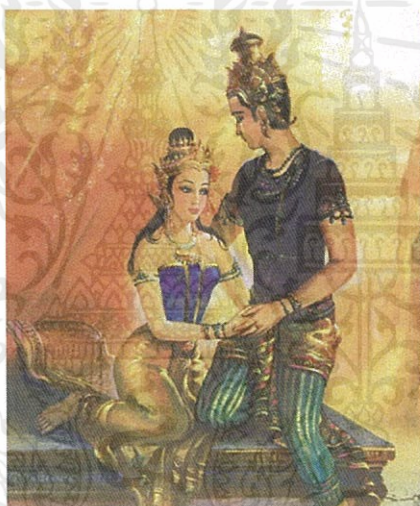
นางกุนตี	มหากาพย์ภารตะ
นางมัทนา	มัทนาพาธา
นางบุษบา	อิเหนา
นางจินตะหราวาทิ	อิเหนา
นางสะการะหนึ่งหรััด	อิเหนา
นางกุสุมา	อิเหนา
นางอันโดรเมตา	วิวาห์พระสมุทร
นางรจนา	สังข์ทอง
พระเพื่อน-พระแพง	ลิลิตพระลอ
นางละเวงวิณฬา	พระอภัยมณี
นางเงือก	พระอภัยมณี
นางผีเสื้อสมุทร	พระอภัยมณี
นางสุวรรณมาลี	พระอภัยมณี
นางอรุณรัศมี	พระอภัยมณี
นางรำภาสาหรี	พระอภัยมณี
นางศกุลตลา	ศกุลตลา
นางลำหับ	เงาะป่า
นางสีดา	รามเกียรติ์
นางมณโฑ	รามเกียรติ์
นางกาลอัจนา	รามเกียรติ์
นางเบญจกาย	รามเกียรติ์
นางสุพรรณมัจฉา	รามเกียรติ์
นางวาสสิฐี	กามนิด
นางเมรี	นางสิบสอง
นางวันทอง	ขุนช้างขุนแผน
นางศรีมาลา	ขุนช้างขุนแผน
นางสายทอง	ขุนช้างขุนแผน
นางบัวคลี่	ขุนช้างขุนแผน
นางโมรา	จันทโครพ
นางแก้วหน้าม้า	แก้วหน้าม้า
นางไฉ่ดำ	ผาแดงนางไฉ่ดำ
นางตะเกาทอง	ไกรทอง
นางตะเกาแก้ว	ไกรทอง
นางสาวตรี	สาวตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางกากี	กากี
นางประทุมวดี	โสวัต
นางมณีสาคร	โคบุตร
นางอำพันมาลา	โคบุตร
นางมณีกลับสมุทร	โคบุตร
นางอุสา	อุสา-บารส

5) วรรณคดีและนางในวรรณคดีที่เลือกนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน

อิเหนา



(ภาพที่ 2.1 ภาพเรื่องอิเหนา)

เรื่องย่ออิเหนา เริ่มเรื่องกล่าวถึงกษัตริย์วงศ์เทวา 4 องค์ มีนามตามชื่อกรุงที่ครองราชย์ คือ กุเรปัน ดาหา กาทลิ่ง และสิงห์สำหรับ ยังมีนครหมันหยาศซึ่งเกี่ยวดองเป็นญาติกันกับนครเหล่านี้โดย ท้าวกุเรปันได้นางนิหลาอรระตาแห่งหมันหยาศเป็นชายา ส่วนท้าวดาหาได้นางดาหาราชาวดีเป็นชายาเช่นกัน กษัตริย์แห่งวงศ์เทวามีมเหสี 5 องค์เรียงลำดับตามตำแหน่งดังนี้ ประหม สุธรี มะเดหวิ มะโต ลิกู และ เหมาหลาหัง ต่อมาท้าวกุเรปันได้โอรสกับมเหสีเอกซึ่งโอรสองค์นี้มีวาสนาสูง องค์ปะตาระกาหลาซึ่งเป็นต้นวงศ์เทวาอยู่บนสวรรค์ได้นำกริชวิเศษลงมาให้พร้อมจารึกชื่อไว้บนกริชว่า "หยั่งหยั่งหนึ่งหัตต์ อินดรา อุดากันสาหรีปาดิ อิเหนาเองหยั่งดาหลา" แต่เรียกสั้นๆว่า อิเหนา ท้าวหมันหยาศได้ติดากับมเหสีเอกชื่อ จินตะหราวดี และท้าวดาหาได้ติดากับมเหสีเอกของตนเช่นเดียวกันชื่อว่า บุชบา ท้าวกุเรปันได้ขอตุนาหั้น(หมั้นไว้) บุชบาให้แก่อิเหนาเพื่อเป็นการสืบราชประเพณี "...ตามจาริตโบราณสืบมา หวังมิให้วงศ์อื่นปน..." ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเหนาเติบโตเป็นเจ้าชายรูปงาม ชำนาญการใช้กริช ครั้นเมื่อพระอัยกีเมืองหมัน หยาลิ้นพระชนม์ อิเหนาได้ไปในงานปลงพระศพแทนพระบิดาและพระมารดาซึ่งทรงครรภ์แก่ ได้ไปพบนาง จินตะหราที่หลงรัก และได้นางเป็นชายาโดยไม่ฟังคำทัดทานจากท้าวกูเรป็น และได้บอกเลิก ตูหนาหงันนางบุษบาเสียเฉยๆ ทำให้ท้าวดาหาขัดเคืองพระทัยมาก ดังนั้นพอจรกาซึ่งรูปชั่วตัวดำ มาขอ ตูหนาหงัน ท้าวดาหาก็ยอมรับเพราะแค้นอิเหนา

ฝ่ายองค์อภัยเดหา (ปะตาระกาหลา) เทวดาผู้ทรงเป็นต้นวงศ์เทวาไม่พอพระทัย อิเหนาเห็นว่า ต้องตัดสันดานให้สำนึกตัว จึงบันดาลให้วิหยาสะก้า โอรสท้าวกะหมิงกุกุหนึ่งเก็บรูป นางบุษบาได้ เกิดคลั่งไคล้รับเร้าให้พระบิดาไปขอ ท้าวดาหาก็ให้ไม่ได้ ท้าวกะหมิงกุกุหนึ่งก็รักลูก มากจึงยกทัพไปรบเพื่อแย่งชิงนางบุษบา

ท้าวดาหาแจ้งข่าวให้ท้าวกูเรป็นและจรกายกัพมาช่วย ท้าวกูเรป็นโปรดให้อิเหนาเป็น แม่ทัพยกไปช่วย อิเหนาจึงจำใจต้องจากนางจินตะหรายกัพไปช่วยท้าวดาหารบจนได้ชัยชนะ และฆ่าท้าวกะหมิงกุกุหนึ่งและวิหยาสะก้าตาย หลังจากเสร็จศึกแล้ว อิเหนาได้เข้าเฝ้าได้ท้าวดาหา และ เมื่อได้พบนางบุษบา เป็นครั้งแรก อิเหนาถึงกับตะลึงหลงนางบุษบา

ต่อมา มะเดหวีซึ่งคงจะรุ่มพระทัยว่าบุษบาจะลงเอยประการใด จึงชวนบุษบากับ นางกำนัลไปทำพิธีเสีงเทียนยังวิหาร ไกลๆวิหารนั้นพวกอิเหนากำลังตั้งวงตะเตงกร้อ ครั้นพวก สาวใช้มะเดหวีขึ้นมาไล่กัพกันวิ่งหนีกระจ่ายไปแต่อิเหนา สงคามระตาและประสันตาวังเข้าไป แอบอยู่หลังพระปฐมีนาในวิหาร วิธีเสีงทายนั้นใช้เทียนสามเล่ม เล่มหนึ่งเป็นบุษบาปักตรงหน้า นางอีก เล่มเป็นอิเหนาปักข้างขวา และ ข้างซ้ายเป็นจรกา แล้วมะเดหวีสอนให้บุษบากล่าว อธิษฐานว่า "...แม่น...จะได้ข้างไหนแน่ ให้ประจักษ์ แท้จงหนักหนา แม้นจะได้ข้างระตุจรกา ให้เทียนที่ยานั้น ดับไป..." บุษบาแม้จะอายใจเต็มทีก็จำต้องทำ ตามมะเดหวี แล้วก็มีเสียงจาก ปฐมีนาว่า "...อันนาง บุษบานงเยาว์ จะได้แก่อิเหนาเป็นแม่นมั่น จรกาในช่วงศ์เทวัญแม่นได้ครอง กันจะอันตราย" มะเดหวีได้ยินดังนั้นก็ตื่นตื่นดีพระทัย แต่ไม่เข้าใจก็แตกเพราะอิเหนาต้อน ค้างควาจนเทียนดับ แล้วใช้ความมืดเข้ามากอดบุษบา แล้วก็ไ้มยอมปล่อย จนที่เลี้ยงไปเอาคบเพลิงมาก็เห็นอิเหนากอดบุษบาไว้แน่น มะเดหวีจะกริ้วโกรธอย่างไรก็เห็นว่าเสียที่อิเหนาเสียแล้ว จึงยอมสัญญาว่าจะหาทางให้อิเหนาได้กับบุษบา อิเหนาจึงยอมปล่อย ครั้นไม่เห็นทางได้บุษบา แต่โดยดี อิเหนาก็คิดอุบายที่ร้ายแรงที่สุด คือเผาโรมโหรสพในพิธีแต่งงานของบุษบาและจรกา ในเมืองดาหาแล้วลักนางไปไว้ในถ้ำทอง ซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว

องค์ปะตาระกาหลากริ้วอิเหนามาก จึงบันดาลให้เกิดพายุใหญ่หอบรณางบุษบาและพี่ เลี้ยงไปตกที่ชายเมืองประมอดันแล้วแปลงกายนางบุษบาให้เป็นชายชื่อว่า อุนากรรม ประทาน กริขวิเศษให้ และบอกให้เดินทาง เข้าสู่เมืองประมอดันต่อจากนั้นก็ถึงบหมะงุมมะงาหรา (ทอง เทียวหา) อิเหนาเป็นฝ่ายตามหา บุษบาเป็น ฝ่ายหนีเดินทางไปตามเมืองต่างๆ ปราบเมือง นั้นๆ ไว้ในอำนาจมีเหตุการณ์สนุกตื่นเต้นสลับซับซ้อน เช่น ธิดาเจ้าเมืองต่างๆ เข้าใจว่าอุนากรรม เป็นผู้ชายก็หลงรัก ตอนมะงุมมะงาหราเป็นเรื่องราวสักครึ่งหนึ่งของเรื่องทั้งหมด

เมื่อสิ้นเวรสิ้นกรรมแล้ว กษัตริย์วงศ์เทวาทั้งหมดก็ได้พบกัน อิเหนาได้ปรับความเข้าใจ กับนางจินตะหราและได้ครองเมืองกูเรป็นอย่างมีความสุขสืบไป

(นางจินตะหราวาตี)



(ภาพที่2.2 ภาพนางจินตะหราวาตี)

จินตะหราวาตี เป็นธิดาของระตูหมันหยากกับประโหมสุหรี่จินตาสำหรีแห่งเมืองหมันหยามีรูปร่างงดงาม ผิวสองสี นิสัยเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตนเอง แสงนอน ช่างพูด ประชดประชัน บางครั้งก็ก้าวร้าวหยาบคาย จนแม้แต่โอเหนายังนึกเบื่อและรำคาญใจ ทั้งๆ ที่เมื่อได้พบนางครั้งแรกก็หลงรักจนไม่ยอมกลับกรุงกุเรป็นและปฏิเสธการแต่งงานกับบุษบาอย่างสิ้นเชิง ครั้นโอเหนาได้รับคำสั่งจากท้าวกุเรป็น ให้ไปช่วยทำศึกที่กรุงดาหาทำให้นางไม่ได้พบกับโอเหนา อีกละยวบจนเวลาผ่านไปนานหลายปี ท้าวกุเรป็นจะจัดพิธีวิวาห์ให้โอเหนาจึงทรงมีสาสน์มาถึงระตูหมันหยาให้พาจินตะหราวาตีไปเข้าพิธีด้วย ในตำแหน่งประโหมสุหรี่ฝ่ายขวา

บทชมโฉม

งามนอนอ่อนระทวยนวยแน่่ง	ดำแดงนวลเนื้อสองสี
ผ่องพักตร์ผิวพรรณดั่งจันทร์	นางในธานีไม่มีเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นางบุษบาหนึ่งหรัต)



(ภาพที่2.3 ภาพนางบุษบา)

บุษบาหนึ่งหรัต หรือมักเรียกสั้นๆว่า "บุษบา" เป็นธิดาของท้าวดาหะและประไหมสุหรี ดาหาราวตี แห่งกรุงดาหะ เมื่อตอนประสูติมีเหตุอัศจรรย์คือ มีกลิ่นหอมตลบอบอวลไปทั่วทั้งวัง ดนตรี แตร สังข์ก็ดังขึ้นเองโดยไม่มีผู้บรรเลง ประสูติได้ไม่นานท้าวฤๅษณ์ก็ขอตุนาหงัน (หมั้น) ให้กับอหิเหนา

บุษบาเป็นหญิงที่งามล้ำเลิศกว่านางใด ในแผ่นดินชวา กิริยามารยาทเรียบร้อย คารมคมคาย เฉลียวฉลาดทันคนใจกว้างและมีเหตุผล จึงผูกใจให้อิเหนารักใคร่ไหลลงนางยิ่งกว่าหญิงอื่น นอกจาก นั้นบุษบายังเป็นลูกที่ได้อยู่ในโอวาทของพระบิดา พระมารดายอมแต่งงานกับระตุจระกา แม้ว่าจะไม่พอใจในความชั่วร้ายของระตุจระกาก็ตาม

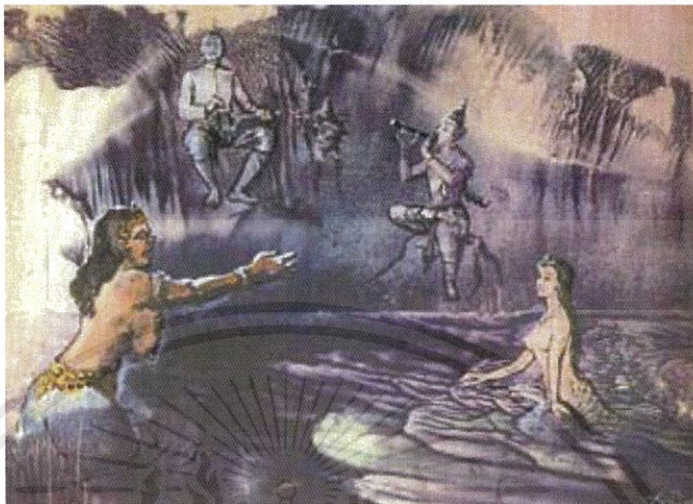
นางถูกเทวดาบรรพบุรุษของวงศ์อัญญาเดหะคือ องค์ปะตาระกาหลาบันดาลให้ลมพายุ หอบไป ทำให้นางต้องพลัดพรากจากอิเหนา และพระบิดาพระมารดาเป็นเวลาหลายปีกว่าจะได้พบอิเหนาและวิวาห์กัน โดยนางได้ตำแหน่งเป็นประไหมสุหรีฝ่ายซ้าย

บทชมโฉม

ชื่อระเด่นบุษบาหนึ่งหรัต
ทั้งในธรณีไม่มีทัน

ล่อเอี่ยมเทียมทัดนางสวรรค์
ผิวพรรณผุดผ่องดังทองทา

พระอภัยมณี



(ภาพที่2.4 ภาพเรื่องพระอภัยมณี)

เรื่องย่อพระอภัยมณี เริ่มเรื่องกล่าวถึง ท้าวสุทัศน์และพระนางประทุมเกสรครองกรุงรัตนา มีพระโอรสสององค์ คือ พระอภัยมณี และศรีสุวรรณ พระบิดารับสั่งให้โอรสทั้งสองไปเรียนศิลปวิทยา ในที่สุดพระอภัยมณีได้เรียนวิชาปี ขณะที่ศรีสุวรรณได้เรียนวิชาการกระบี่กระบอง เมื่อสำเร็จวิชาก็ได้กลับ คำนพระนคร ทว่าพระบิดาทรงกริ้วด้วยพระโอรสไปเรียนวิชาชั้นต่ำ ไม่คู่ควรแก่กษัตริย์ จึงไล่ทั้งสองออกจากพระนคร แล้วการผจญภัยของพระอภัยมณีและศรีสุวรรณก็เริ่มต้นตั้งแต่ต้น

ทั้งสองเดินทางมาถึงชายทะเล ได้พบกับสามพราหมณ์คือ โมรา ซานนท์ และวิเชียร ได้สมัคร เป็นมิตรกัน แล้วพระอภัยมณีเป่าปี่ให้คนทั้งหมดฟัง ทั้งหมดเคลิบเคลิ้มตามเพลงปี่จนหลับไป เพลงปี่ดังไปถึงนางผีเสื้อสมุทรที่อาศัยอยู่ในทะเล เมื่อตามเสียงปี่มาพบพระอภัยมณีก็หลงรักจึงลักพาตัวพระอภัย มณีไปอยู่กับนางบนเกาะ แล้วจำแลงร่างเป็นหญิงสาวสวยงามแม่พระอภัยรู้ยู่ว่านั่นคือนางยักษ์แต่ก็ไม่ สามารถหนีไปไหนได้ ทั้งสองอยู่กินกันมาจนนางผีเสื้อให้กำเนิดบุตรชาย ชื่อ สินสมุทร

ด้านศรีสุวรรณกับสามพราหมณ์เมื่อตื่นขึ้นมาไม่พบพระอภัยมณีก็เที่ยวค้นหา จนไปถึงเมือง รมจักรพบศึกติดพัน ศรีสุวรรณกับสามพราหมณ์ช่วยรบป้องกันเมืองได้ ได้พบนางเกษราธิดาของเจ้าเมือง ต่อมาศรีสุวรรณได้อภิเษกนางเกษรา มีพระธิดา ชื่อ นางอรุณรัศมี

วันหนึ่งสินสมุทรออกไปเที่ยวเล่นเจอพ่อเงือกแม่เงือก จึงจับตัวมาให้พระอภัยดู พ่อเงือกแม่เงือกวอนขอชีวิตโดยเสนอจะพาพระอภัยหนี พระอภัยจึงออกอุบายให้นางผีเสื้อไปถือศีลบนเขาสามวัน ระหว่างนั้นเขาก็พาสินสมุทรหนี พ่อเงือกแม่เงือกพาพระอภัยและสินสมุทรมาเกือบถึงเกาะแก้วพิสดาร แล้วแต่นางผีเสื้อรู้ตัวติดตามมาทันจับพ่อเงือกแม่เงือกฆ่าเสีย นางเงือกผู้ลูกพาพระอภัยกับสินสมุทรหนี ไปจนถึงเกาะแก้วพิสดารได้สำเร็จ บนเกาะนี้มีพระฤๅษี

มีฤทธิ์มาก นางผีเสื้อจึงไม่กล้าทำอะไร ทั้งหมด อาศัยอยู่บนเกาะแก้วพิสดาร พระอภัยได้นางเงือกเป็นภรรยา

กล่าวฝ่ายเมืองผลึก 'ท้าวสิริราช' กับ 'พระนางมณฑา' ผู้ครองเมือง มีพระธิดาองค์เดียวคือ นางสุวรรณมาลี ได้เป็นคู่หมั้นอยู่กับอุศเรน เจ้าชายเมืองลังกา วันหนึ่งนางสุวรรณมาลีเกิดนิมิตฝัน โหรทำนายว่าต้องออกเที่ยวทะเลจะได้พบลาภ ทั้งหมดจึงเดินเรือเที่ยวท่องไป แต่เกิดพายุใหญ่พัดเรือไปถึงเกาะ นาควาริน คำทำนายของปู่เจ้าทำให้ท้าวสิริราชพากองเรือมุ่งหน้าไปยังเกาะแก้วพิสดาร ได้พบพระอภัยมณีและรับพระอภัยมณีกับสินสมุทรขึ้นเรือไปด้วยเพื่ออาศัยกลับบ้านเมือง แต่เมื่อเรือออกจากเกาะ นางผีเสื้อสมุทรก็มาอลาหวาดอีกจนเรือแตก ท้าวสิริราชกับบริวารส่วนใหญ่สิ้นชีพ สินสมุทรพานางสุวรรณมาลีหนีไปได้ พระอภัยมณีไปป่าสังหารนางยักษ์

ทั้งหมดแตกกระจายพลัดพรายจากกัน พระอภัยมณีได้รับความช่วยเหลือจากอุศเรน คู่หมั้นของนางสุวรรณมาลีที่ออกเรือมาตามหาเพราะหายไปนาน ส่วนสินสมุทรกับนางสุวรรณมาลีได้โจรสลัดโจรสลัดในเวลานั้นช่วยไว้ได้แต่โจรสลัดทำร้าย สินสมุทรจึงสังหารโจรสลัดครองเรือมาเองแล้ว ได้พบศรีสุวรรณที่ออกล่องเรือเที่ยวตามหาพี่ชาย ทั้งหมดเดินทางไปด้วยกัน จนมาพบพระอภัยมณีกับอุศเรน สินสมุทรรักนางสุวรรณมาลียากได้เป็นแม่จึงเกิดวิวาทกับอุศเรน พระอภัยมณีไปเมืองผลึกกับนางสุวรรณมาลีและได้ขึ้นครองเมืองแทนท้าวสิริราช อุศเรนแค้นและกลับเมืองลังกาที่พม่าตีเมืองผลึก แต่แพ้อบายนางวาฬจินสันชีวิต นางละเวงวันหา ผู้น้องสาวคิดแก้แค้นจึงใช้รูปของตนทำเสน่ห์ส่งไปหัวเมืองต่างๆ ให้ยกทัพมาตีเมืองผลึก

ด้านเกาะแก้วพิสดาร นางเงือกให้กำเนิดบุตรชื่อ สุดสาคร เป็นเด็กฉลาดแข็งแรง วันหนึ่งสุดสาครจับม้านิลมังกรได้ พระฤๅษีสอนวิชาให้แล้วเล่าเรื่องพระอภัยมณีให้ฟัง สุดสาคร ออกเดินทางตามหาพระอภัยมณีจนไปถึงเมืองการเวก ระหว่างทางถูกขี้เปื่อยหลอกขโมยไม้เท้า และม้านิลมังกรไป แต่พระฤๅษีมาช่วยไว้ เมื่อขี้เปื่อยและม้านิลมังกรคืนมาได้ ก็เข้าเมืองการเวก กษัตริย์เจ้าเมืองรักใคร่เอ็นดูสุดสาคร จึงเลี้ยงดูเป็นโอรสบุญธรรมอยู่ด้วยกันกับนางเสาวคนธ์และหัสไชยพระธิดาและพระโอรส จนเติบโตใหญ่ สุดสาครคิดออกตามหาพ่อ เจ้าเมืองการเวกจึงจัดกองเรือให้โดยมีนางเสาวคนธ์และหัสไชย ติดตามไปด้วย ทั้งหมดล่องเรือไปถึงเมืองผลึกขณะถูกทัพลังกาและทัพพันธมิตรล้อมเมือง

พระอภัยมณี ศรีสุวรรณ สินสมุทร และสุดสาคร ช่วยเมืองผลึกรบจนสามารถเอาชนะทัพอื่นๆ ได้ พระอภัยมณีได้รูปรวนางละเวงที่ล่องเสน่ห์ (ทำให้เมืองต่างๆ พากันยกมารบเมืองผลึกตามคำขอร้อง) แล้วเกิดต้องมนต์ของนางละเวงเสียเอง พระอภัยยกทัพตามไปตีเมืองลังกา แต่รบกันเท่าใดก็ไม่แพ้ชนะเสียที ต่อมาพระอภัยมณีลอบติดรณางละเวงเข้าไปในวัง เมื่อนางละเวงได้พบพระอภัยก็มาไม่ลง กลับหลงรักจนได้เป็นสามีภรรยา กัน ส่วนบริวารอื่นของนางละเวงคือนางยุพาทิกา รำภาสะหรี และ สุลาสิวัน ใช้เสน่ห์กับฝ่ายพระอภัยมณี ได้แก่ ศรีสุวรรณ สินสมุทร และแม้แต่สุดสาครที่ครองตนเป็น ฤๅษีก็ต้องมนต์ไปด้วย จนทั้งหมดหลงมัวเมาติดพันอยู่ในลังกาไม่ยอมกลับเมืองผลึก นางสุวรรณมาลี กับอรุณรัศมีและเสาวคนธ์จึงมาตามแต่ไม่เป็นผลจนต้องให้หัสไชยช่วยแก้เสน่ห์ให้ลุงและพี่ๆ กษัตริย์ทั้งหมดยอมสงบศึกต่อกันแต่นางเสาวคนธ์แค้นสุดสาครจึงหนีไปเมืองวาหุโลม สุดสาครต้องติดตามไปจนภายหลังจึงได้อภิเษกกัน

ด้านกรุงรัตน ท้าวสุทัศน์สิ้นพระชนม์ พระอภัยมณีกับเหล่ากษัตริย์จึงเดินทางไปทำพมึงคลาบุตรของพระอภัยมณีกับนางละเวงได้ครองเมืองลังกา แต่ถูกบาทหลวงยูแห้วจึงแค้นเคืองเหล่ากษัตริย์จับตัวนางสุวรรณมาลีและพระญาติมาขังไว้ หัสไชยกับสุดสาครยกทัพมาช่วยแต่ไม่สำเร็จ แม้แต่นางละเวงผู้เป็นมารดาเองก็ห้ามปรามไม่ได้ พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณยกทัพตามมาจึงเอาชนะศึกได้ จับศึกแล้วพระอภัยมณีอภิเษกโอรสทั้งหลายให้ครองเมืองต่างๆ แล้วออกบวชพร้อมกับนางละเวงและนางสุวรรณมาลี

(นางผีเสื้อสมุทร)



(ภาพที่2.5 ภาพนางผีเสื้อสมุทร)

นางผีเสื้อสมุทร เป็นยักษ์ อาศัยอยู่ในถ้ำซึ่งอยู่กลางทะเล สามารถแปลงร่างเป็นหญิงสาวสวยได้ ซาติก่อนได้พรจากพระอิศวรให้ถอดดวงใจใส่ไว้ในก้อนหินได้ นางจึงกำเริบใจไปต่อสู้กับพระเพลิงจึงถูกไฟกรดเผาจนร่างมอดไหม้ นางก็กลายเป็นปีศาจสิงอยู่ในก้อนหินที่ผุดดวงใจไว้ ครั้นเวลาเนิ่นนานหลายปีก่อนหินก็มีแขนขาหน้าตาต่างออกออกมา แล้วในที่สุดก็มีชีวิตขึ้นมา อีกวันหนึ่งนางเห็นพระอภัยมณีจึงนึกรักจึงอุ้มไปอยู่กับนางในถ้ำจนมีลูกชายด้วยกันชื่อ สิ้น สมุทร ต่อมาพระอภัยมณีกับสิ้นสมุทรก็พากันหนีไปจากนาง นางผีเสื้อสมุทรออกติดตามไปด้วยความรัก แต่แล้วนางก็ต้องตายด้วยเสียงปี่ของพระอภัยมณี ร่างของนางก็กลับกลายเป็นหินนอนอยู่ที่ชายหาดริมทะเลนั่นเอง

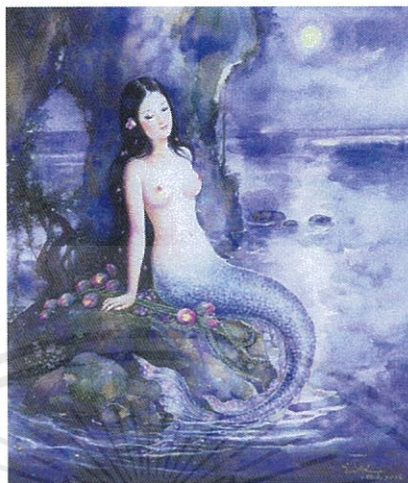
บทชมโฉม

อียักซาตาโตโมโหมาก
นมสองข้างอย่างกระโปงดูโดงเตง

รูปก็กากปากก็เปราะไม่เหมาะเหมง
ผิวของตัวเองเขาระอาไม่น่าชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นางเงือก)



(ภาพที่2.6 ภาพนางเงือก)

นางเงือก มีร่างครึ่งคนครึ่งปลา คือ ภายท่อนบนเป็นหญิงสาวสวย แต่ท่อนล่างตั้งแต่เอวลงไปมีหางเป็นปลาอาศัยอยู่ในทะเล นางเงือกกับพ่อแม่ของนางได้ช่วยพาพระอภัยมณีกับสินสมุทรหนีนางผีเสื้อสมุทรไปที่เกาะแก้วพิสดาร แต่พ่อแม่ของนางหนีไม่ทันจึงโดนนางผีเสื้อสมุทรจับกินแล้วนางเงือกก็ตกเป็นภรรยาของพระอภัยมณี

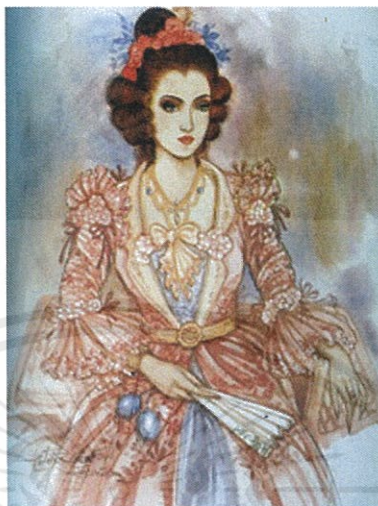
ต่อมาพระอภัยมณีกับสินสมุทรบวชเป็นโยคีและอาศัยเรือของท้าวสิลราชกลับไปบ้านเมืองก่อน จากนั้นพระอภัยมณีไปล่อลวงนางเงือกและฝากแหวนกับปิ่นไว้ให้ลูกในท้องนาง เวลาผ่านไปนางเงือกคลอดลูกชาย รูปร่างหน้าตาเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์และฝากให้โยคีเลี้ยงดูแลให้เพราะนางเลี้ยงลูกเองไม่สะดวก โยคีตั้งชื่อให้ว่า สุดสาคร

บทชมโฉม

พงศ์กษัตริย์ทัศนนางเงือกน้อย
ประไพพักตร์ลักษณะล้ำล้ำนขาคม
ขนงเนศเกศกรอ่อนสะอาด
พระเพลนพิศคิดหมายเสียดายดวง

ดูเข้มข้อยโฉมเฉลาทั้งฝ้าผม
ทั้งเนียนมณฑลเปล่งออกเต่งทรวง
ตั้งสุรางค์นางนาฏในวังหลวง
แล้วหนักหน่วงนึกที่จะหนีไป

(นางละเวงวันพา)



(ภาพที่2.7 ภาพนางละเวงวันพา)

นางละเวงวันพา เป็นธิดาภคินีเมืองลัγκαและเป็นน้องของอุศเรน เมื่อพ่อและพี่ชายของนางตาย นางก็ครองเมืองแทนโดยมีตราหูกเป็นของวิเศษประจำตัว นางต้องการแก้แค้นแทนพ่อและพี่ชายจึงส่งภพวาดของนาง ซึ่งทำเสน่ห์ให้ไว้พร้อมกับแนบจดหมายชักชวนให้ทำศึกกับเมืองผลึกไปถึงเจ้าเมืองต่างๆ โดยสัญญาว่าถ้าใครมีชัยชนะนางพร้อมจะเป็นภรรยาและยกเมืองลัγκαให้ครองด้วย บรรดาเจ้าเมืองเหล่านั้นหลงรูปของนางจึงยกทัพมารบกับเมืองผลึกแต่พ่ายแพ้ไปหมดทุกกองทัพ พระอภัยมณีจึง ยกทัพไปตีเมืองลัγκαบ้าง นางละเวงใช้วิธีทำเสน่ห์ให้พระอภัยมณีหลงรักนาง แล้วนางก็ยุให้สู้รบกับกองทัพฝ่ายเมืองผลึก จนโยคีแห่งเกาะแก้วพิสดารมาเทศนาโปรดสันติสุขจึงกลับคืนมาเมื่อพระอภัยมณีออกบวช นางก็บวชตามไปปรณนิบัติรับใช้เช่นเดียวกับนางสุวรรณมาลี

บทชมโฉม

เหมือนรูปร่างนางเขียนไม่เพี้ยนผิด
กำลังงามทราชมสงวนนวลละออง

ยิ่งเพ่งพิศผิวฉวีไม่มีสอง
ดูผุดผ่องพิศไปใจรัญจวน

ลิลิตพระลอ



(ภาพที่ 2.8 ภาพเรื่องลิลิตพระลอ)

เรื่องย่อลิลิตพระลอ เนื่องจากเมืองเหนือสองเมืองเป็นศัตรูคู่อริไม่ถูกกัน กษัตริย์เมืองแมนสรวง พระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระลอดิลกราช พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีพระสิริวรกายงดงามหล่อ หลายยิ่ง จนเป็นที่ปรากฏของหญิงทั้งหลาย และยังมีเมืองอีกเมืองหนึ่งชื่อว่า เมืองสรองเมืองนี้ปกครองโดยกษัตริย์พิชัยพิชฌุกร

กษัตริย์พิชัยพิชฌุกรที่พระราชธิดาอยู่ 2 พระองค์ พระองค์ที่พระนามว่า พระเพื่อนแก้ว พระองค์น้องพระนามว่า พระแพงทอง พระราชธิดาทั้งสองสาบานกับเจ้าย่าว่าจะแก้แค้นให้เมืองสรองและถ้าผิดคำสาบานจะต้องตายด้วยคมของอาวุธ เพราะปู่ของธิดาทั้งสองพ่ายแพ้ศึกเสียที่สวรรคตเจ้าย่าจึงส่งคน ไปสืขขอให้พระลอฟัง เป็นการพรรณนาความงามของพระเพื่อนกับพระแพง และใช้กฤตยามนต์ (หลอก ให้กินสล่าบินหรือหมาก) เพื่อให้พระลอมานี่แล้วให้ทัพเมืองพะเยาไปตีเมืองแมนสรวงและลอบปลง พระชนม์พระลอ เมื่อเพื่อนแก้วและแพงทองรู้เรื่องนี้เข้าจึงให้รินและโรยช่วยแก้มนต์ให้รินและโรยจึงไป หาประจำมาไว้ใต้ที่นอนของเพื่อนแก้วกับแพงทอง แต่ไม่ได้ผลรินและโรยจึงตัดสินใจไปหาปู่เจ้าสมิง พรายก่อนวันฉลองวันครองราชย์ของกษัตริย์พิชัยพิชฌุกร แต่สายไปปู่เจ้าสมิงพรายมาเข้าทรงเจ้าย่าแล้ว จึงหมดทางแก้ไขกฤตยามนต์โดยสิ้นเชิง หลังจากวันนั้นทั้งสองจึงไปขอให้ปู่เจ้าสมิงพรายคลให้พระลอ มาถึงโดยเร็วกว่าเดิมเพื่อทูลเตือนให้กลับไปเสีย ปู่เจ้าสมิงพรายก็ให้ความช่วยเหลือ จนพระลอต้องเสด็จ มาเมืองสรองในวันพรุ่งนี้

พระลอต้องมนตร์เสน่ห์ของเจ้าย่าและมนต์ของเจ้าสมิงพราย เข้าก็ทรงเกิดความอยากทอดพระเนตรดูพระเพื่อนกับพระแพงขึ้นมาทันที จึงอำลาพระนางบุญเหลือพระราชมารดาและพระนางลักษณวดีพระมเหสี เสด็จโดยด่วนไปยังเมืองสรองพร้อมด้วยนายแก้วนายขวัญสองพระพี่เลี้ยง เมื่อเสด็จถึงแม่ น้ำกาหลง พระลอก็ทรงเสียน้ำ ปรากฏเป็นกลางร้ายไม่ต้องพระทัยเลย

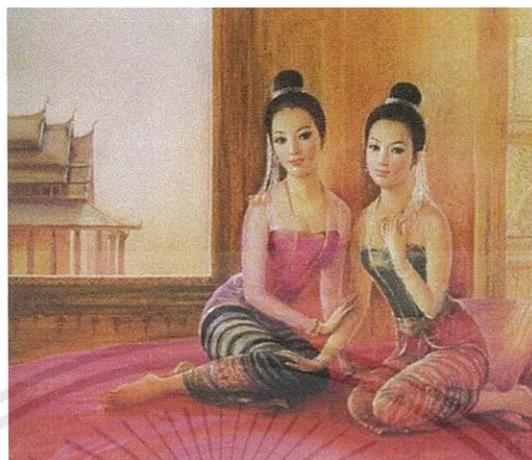
แต่ก็ต้องเสด็จต่อไป เพราะต้อง มนตร์เสน่ห์ของเจ้าย่าและเจ้าปู่สมิงพรายเข้าแล้ว ปรากฎมีแก้วแก้วของเจ้าปู่สมิงพรายคอยวิ่งล่อพระล่อ กับพระพี่เลี้ยงให้ต้องไปจนถึงเมืองสรองจนได้ เมื่อไปถึงสวนหลวง นางรื่นกับนางโรยออกมาที่สวนหลวงก็ทราบข่าวว่าพระล่อเสด็จมาถึงแล้วจึงออกอุบายที่สำคัญคือ ให้พระเพื่อนและพระแพงเสด็จออกไปพบพระล่อเพื่อเตือนภัย แต่พระล่อเห็นความงามของนางทั้งสองจึงไม่ยอมกลับไปแต่สุดท้ายพระล่อ ก็ต้องกลับไปพร้อมให้สัญญาว่าจะกลับมาหาอีก วันหนึ่งรื่นและโรยเข้ามาในตำหนักและบอกว่ามีพระ ลอมาขอเข้าเฝ้า นางเห็นว่าถ้าพระล่อออกไปก็อันตรายจึงพาพระล่อเข้าไปอยู่ในตำหนักพระเพื่อนพระแพง ส่วนนายแก้วให้อยู่กับนางรื่น นายขวัญให้อยู่กับนางโรยทุกอย่างลงตัวหมด

เวลาล่วงเลยไปถึงครึ่งเดือน กษัตริย์พิชัยพิษณุกรจึงทรงทราบเมื่อเสด็จมาพระตำหนักพระราชินี ดาทรงเห็นพระล่อแล้วก็สงสาร ทรงเมตตาจับสั่งให้จัดพิธีอภิเษกสมรสให้ แต่พระเจ้าย่าของพระเพื่อนพระแพงไม่ทรงชอบพระล่อจึงทรงขัดขวางทุกวิถีทาง ทรงอ้างรับสั่งของกษัตริย์พิชัยพิษณุกรว่าให้ทรง สั่งจับพระล่อ ทหารจึงพากันจับพระล่อไว้ ฝ่ายพระเพื่อนพระแพงและพระพี่เลี้ยงของทั้งสองฝ่าย รวม 4 คนก็ได้ช่วยขัดขวางจนถึงที่สุด จนสิ้นพระชนม์และสิ้นชีวิตกันทั้งหมดก่อนจะสิ้นพระชนม์แพง ทองได้เขียนบันทึกเล่มหนึ่งจนเสร็จแล้วม้วนใส่ของหนึ่งไว้ในที่ลับตาคนก่อนที่จะสิ้นพระชนม์ไป เนื้อ หามือยู่่า "หลังจากที่ข้าฯ ตายไปจะเป็นสิบปี.....ร้อยปีหรือพันปี.... ก็ตาม คนที่อยู่เบื้องหลังอาจรำลึก ถึงเรื่องราวระหว่างข้าฯ สองพี่น้องกับท้าวเธอคุณนิยายผืนอันเลื่อนราว จากปากหนึ่ง...ไปสู่อีกปากหนึ่ง ...ท้ายสุดเรื่องราวของข้าฯ ก็จะมีค่าเป็นเพียงนิยายที่ไร้ความหมายเพียงเพื่อเล่าสู่กันฟังอย่างสนุกสนาน แต่...คงจะมีสักวันหนึ่งคงจะมีคนมาพบบันทึกเล่มนี้เขาจะได้รับความจริงระหว่าง เพื่อนแก้ว ข้าฯ และ ท้าวเธอผู้ทรงนามว่าลอลิตลราช ก่อนจะมีผู้พบบันทึกชื่อเสียงของข้าฯ อาจหมองมัว ข้าฯ อาจจะถูกประณามไม่ให้เอาเยี่ยงอย่างในฐานะหญิงโฉดเจ้ามารยาที่เอาชนะใจชายด้วยมนตรา! ข้าฯ จะไม่แก้ ตัวด้วยประการใดทั้งสิ้น แต่ขออนทำให้อำบันที่ฉันจบ คราวนี้ท่านอาจจะให้อภัยข้าฯ ได้สักน้อยนิดก็ยังดีบางครา...ท่านอาจเห็นใจข้าฯ ได้บ้างว่า ความรักของข้าฯ สองพี่น้องต่างหากที่เป็นความรักที่ดีต้อง มนตรามิใช่ท้าวเธอแต่เพียงผู้เดียว" หลังจากข้อความนี้ก็ได้นำความเป็นมาทั้งหมด

กษัตริย์พิชัยพิษณุกร เมื่อทรงทราบเรื่องราวก็ทรงให้มีรับสั่งให้จับพระเจ้าย่าและพรรคพวก ประหารชีวิตเสียให้ตายตกไปตามกันเพราะทรงพระพิโรธยิ่งนัก

จากนั้นกษัตริย์พิชัยพิษณุกรได้โปรดให้จัดพิธีพระศพอย่างยิ่งใหญ่ นางบุญเหลือพระราชมารดาของพระล่อส่งชุดมาร่วมงานพระศพกษัตริย์(คือพระล่อ พระเพื่อนแก้วและพระแพงทอง) แล้วทรงขอแบ่งพระอัฐิธาตุไปส่วนหนึ่งตั้งแต่นั้นมา เมืองสรองและเมืองแก่นสรวงก็มีสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน

(พระเพื่อนพระแพง)



(ภาพที่ 2.9 ภาพพระเพื่อนพระแพง)

เมืองสรองและเมืองสรวง เป็นศัตรูกัน พระเพื่อนและพระแพง เป็นสาวเมืองสรวง มีรูปโฉมงดงาม มีพี่เลี้ยง 2 คน คือ นางรีน นางโรย พระเพื่อนพระแพง ได้ยินกิตติศัพท์พระลอจากเมืองสรองจากเพลงขับขานของนักเพลงพเนจร ว่าพระลอมีรูปโฉมงามเป็นที่เลื่องลือยศไปทั่วทุกทิศ แต่พระลอมีพระมเหสีแล้วชื่อ ลักษณะดี แต่พระเพื่อนพระแพง ก็ยังคงหลงพระลอจนเจ็บป่วย พี่เลี้ยงนางรีน-โรย เลยส่งนักเพลงไปร้องเล่นขานถึงพระเพื่อนพระแพงให้พระลอฟัง เมื่อพระลอได้ยิน ก็ส่งสัญญาณให้นักขับเพลงรู้แต่ว่าทั้งสองเมือง เป็นศัตรูกันอยู่จะไม่สามารถจะไปมาหาสู่กันได้ นางรีนโรย คิดทำเสน่ห์พระลอจึงไปหาปู่เจ้าสมิงพราย และเนื่องจากทั้งสองมองคมีกรรมเก่าร่วมกันมาพอปู่เลยทำให้

พระเพื่อนพระแพง รอเป็นเวลานานก็ไม่มีแว้วว่า พระลอจะมาเสียทีเลยไปหาพ่อปู่อีกปู่เจ้าก็ ทำให้อีกแต่ก็ยังแก้มนต์ได้ จนกระทั่งปู่เจ้าได้ส่งผีไปรบแล้วผีบ้านผีเรือนเมืองพระลอแพ้ จากนั้นพ่อปู่เลย เสกหมากให้พระลอกิน พอเสวยแล้วก็เกิดอาการไฟหารุนแรง ครั้งนี้ไม่สามารถแก้ได้ พระลอเลยปลอม ตัวเป็นขุนด่านเพื่อไม่ให้ใครสงสัย ปู่เจ้าก็ส่งไก่แก้วขนเขียวลายพะพริ้ง มานำทางพระลอให้ไปถึงวังที่ พระเพื่อนพระแพงประทับอยู่

เสด็จพ่อของพระเพื่อนพระแพงจับได้ ก็ตั้งใจจะให้แต่งงานกัน แต่เจ้าย่าแค้นรุนแรงเนื่องจากพ่อ ของพระลอฆ่า ลูกชายของตน จึงส่งทหารมาล้อมวัง และฆ่าทิ้งเสียทั้งหมด เสด็จพ่อก็เลยจับเจ้าย่า และ ทหารทั้งหมดประหารชีวิตซะเช่นเดียวกัน

บทชมโฉม

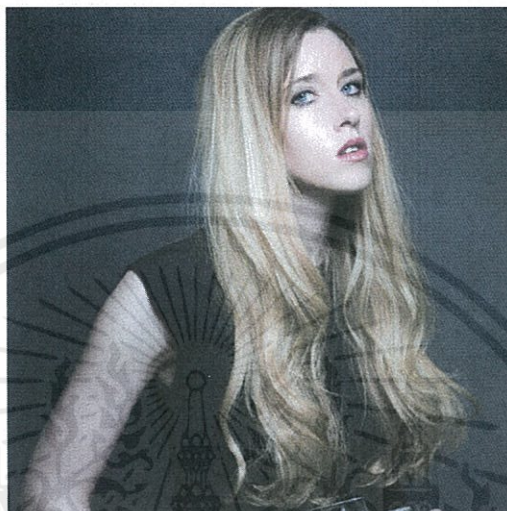
บัดนี้มีสองกัลยา
ทรงโฉมประโลมละลานใจ
อายุเยาวเรศเจริญศรี
งามทรงงามองค์อรชร

ลักษณะเลิศล้ำในตำได้
บุตรีที่ห้องค์พระพิฆณูกร
พระเพื่อนพี่แพงน้องสองสมร
ดั่งอัปสรนางฟ้าลงมาเอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ช่างภาพที่เป็นแรงบันดาลใจ

1) Emily Soto



(ภาพที่ 2.10 ภาพเอมิลี โซโต)

เอมิลีเกิดใน Rockledge , Florida และได้ย้ายมาอยู่ที่แคลิฟอร์เนียตอนใต้ ต่อมาเธอได้เห็นการทำงานของ Lindsay Adler ที่ทำให้เธอรู้ว่าแท้จริงแล้ว เธออยากเป็นช่างภาพแฟชั่น ทักษะคติในการทำงานของเธอคือ ให้ความสำคัญไปที่ความฝันของเธอและสิ่งที่คุณหวังว่าจะประสบความสำเร็จ และนี่เป็นสิ่งที่ทำให้เธอทำงานอยู่ในวงการนี้ได้ถึงแม้ว่างานจะหนักและเป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน เพื่อผลักดันตัวเองให้เติบโตในฐานะศิลปินเธอชื่นชอบสไตล์การทำงานของ Tim Walker ในการทำงานที่มีความคิดสร้างสรรค์สวยงาม และเป็นที่น่าสนใจเอมิลีชื่นชอบการทำงานนอกสถานที่เพราะเธอเป็นคนชอบการเดินทางจะสังเกตได้จากผลงานได้จากผลงานของเธอที่ส่วนใหญ่จะมีสามีมี่ของเธอเป็นผู้ช่วยช่างภาพเพราะเขาจะคอยแนะนำและใส่ความคิดสร้างสรรค์ให้กับเธอ เอมิลีก้าวขึ้นมาเป็นช่างภาพระดับแนวหน้าที่มีชื่อเสียง จากการทํางานเพียง 2 ปี จากการทํางานของเธอทำให้ผลงานของเธอได้รับการคัดเลือกจากบรรณาธิการ นิตยสาร Grace Covers of Countless Magazines และนั่นทำให้เธอเป็นช่างภาพแฟชั่นที่มีชื่อเสียงในระดับโลก เอมิลีได้รับรางวัล “ Best of Photography “ จาก Sigma เธอกล่าวว่า “ ฉันรักสิ่งที่ฉันรักโดยไม่มีเงื่อนไข สำหรับฉันมันเป็นไปตามธรรมชาติดังนั้นฉันจึงตัดสินใจทำในสิ่งที่ฉันรักอย่างเต็มที่ในเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมานี้ “ จากการศึกษาผลงานวิธีคิดวิธีการทำงานของเอมิลีทำให้รู้ถึงวิธีคิดและทัศนคติที่มีแต่การทํางานซึ่งจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาวិชาการถ่ายภาพเช่นเรา

ผลงานของเอมิลีนั้นมีความสวยงาม ธรรมชาติและดูบริสุทธิ์ ภาพดูฟุ้งฝัน มีฉากหลังเป็นบรรยากาศของธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่และมักจะใช้แบบคนเดียว โดยชุดภาพที่ยกมาเป็นแรงบันดาลใจนั้นมิโทนาภาพโดยรวมดูแพ้นตาซีนิดหน่อย

ลักษณะผลงานของเอมิลีที่มีอิทธิพลต่องาน คือโทนสีและอารมณ์ของภาพ บรรยากาศของฉากหลังดูฟุ้งๆ

(ตัวอย่างผลงานของเอมิลี โจโต)



(ภาพที่2.11 ภาพผลงานของเอมิลี โจโต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่2.12 ภาพผลงานของเอมิลี โซโต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

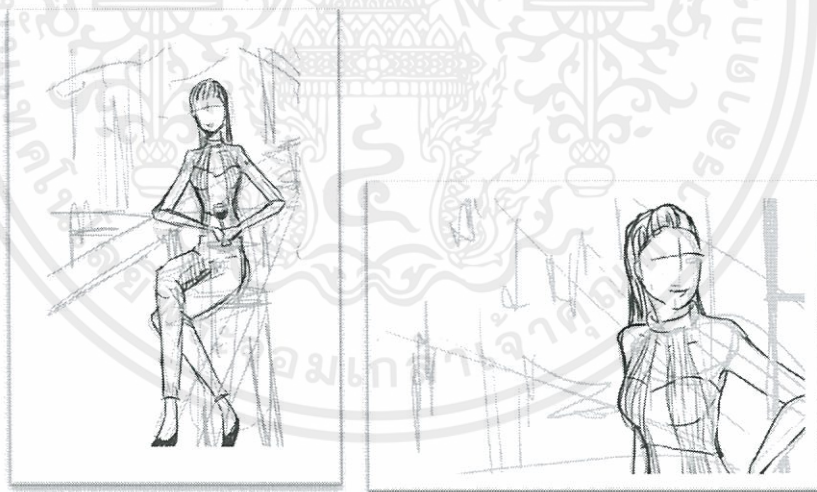
วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

โดยส่วนตัวข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในวรรณคดีไทย และเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของนางในวรรณคดี ข้าพเจ้าจึงสนใจศึกษาความเป็นมาและเอกลักษณ์ลักษณะเด่นของนางในวรรณคดี เพื่อนำมาถ่ายทอดในภาพถ่ายภาพประกอบ โดยนำมาประกอบบทชมโฉมของแต่ละนางให้มีเรื่องราวที่สอดคล้องกันในเชิงประยุกต์ ผลงานชิ้นนี้มีช่างภาพผู้เป็นแรงบันดาลใจคือเอมิลี โขโต โดยข้าพเจ้าหยิบยกสไตล์การจัดแสงและอารมณ์ของภาพในผลงานของช่างภาพอ้างอิงในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าเจ้านำข้อมูลที่ศึกษามาทั้งหมดนี้มาประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานจนออกมาเป็นผลงานชุดนี้

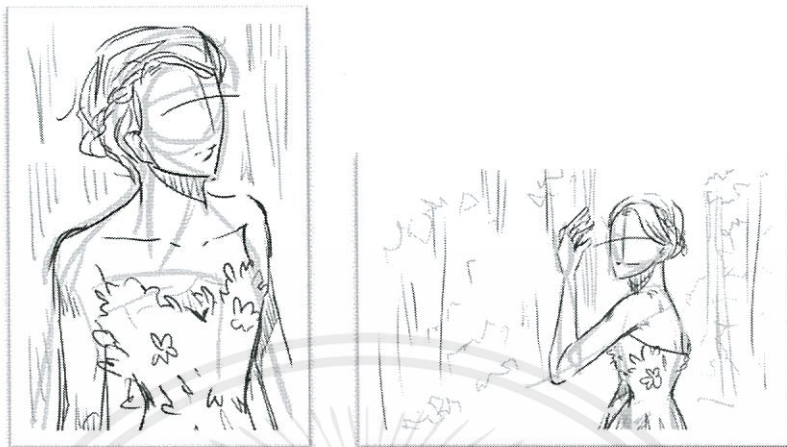
3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบร่าง (Sketch)

1) นางจินตะหราวาตี



(ภาพที่3.1 ภาพร่างนางจินตะหราวาตี)

2) นางบุษบาหนึ่งหรัต



(ภาพที่3.2 ภาพร่างนางบุษบาหนึ่งหรัต)

3) นางผีเสื้อสมุทร



(ภาพที่3.3 ภาพร่างนางผีเสื้อสมุทร)

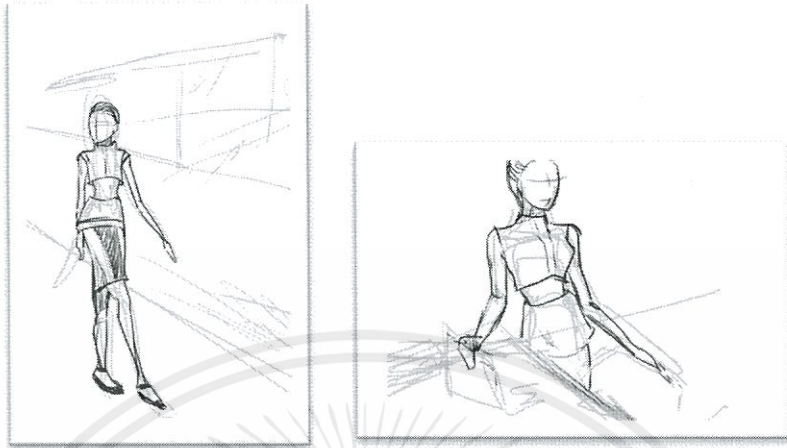
4) นางเงือก



(ภาพที่3.4 ภาพร่างนางเงือก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) นางละเวงวิณฑา



(ภาพที่3.5 ภาพร่างนางละเวงวิณฑา)

6) พระเพื่อนพระแพง



(ภาพที่3.6 ภาพร่างพระเพื่อนพระแพง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์ (Pre-Production)

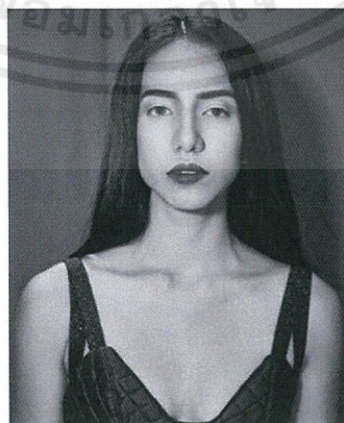
1) นางแบบ



(ภาพที่3.7 ตาล)



(ภาพที่3.8 แพรว)



(ภาพที่3.9 เอิม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.10 เบียร์)



(ภาพที่3.11 เมจิ)



(ภาพที่3.12 ผ้าแพร ผ้าไหม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เสื้อผ้า



(ภาพที่3.13 ชุดจินตะทราวาตี)



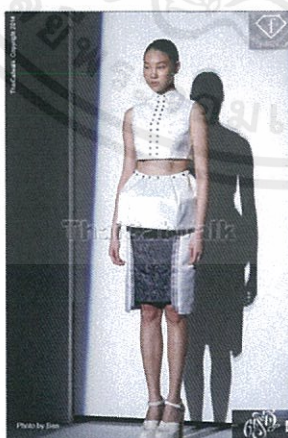
(ภาพที่3.14 ชุดบุษบา)



(ภาพที่3.15 ชุดผีเสื้อสมุทร)



(ภาพที่3.16 ชุดเงือก)



(ภาพที่3.17 ชุดละเวงวันฬา)



(ภาพที่3.18 ชุดเพื่อนแพง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ตัวอย่างการแต่งหน้า-ทำผม



(ภาพที่3.19 ตัวอย่างหน้าผมจินตะหราวาทิ)



(ภาพที่3.20 ตัวอย่างหน้าผมบุษบา)

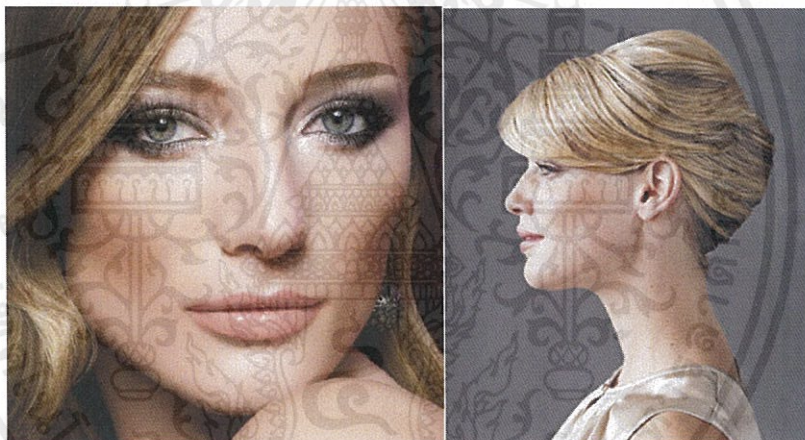


(ภาพที่3.21 ตัวอย่างหน้าผมผีเสื้อสมุทร)

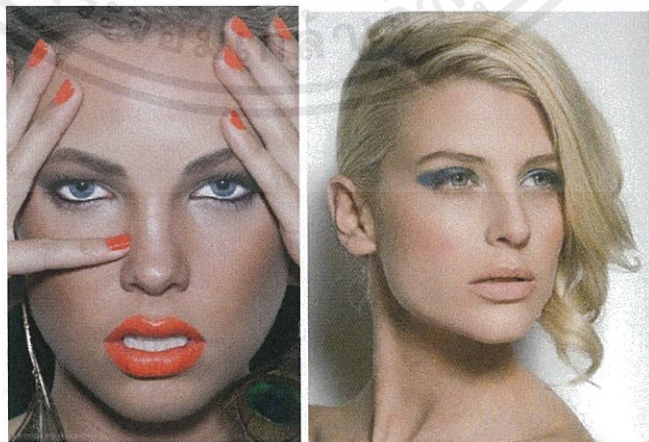
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.22 ตัวอย่างหน้าผมเงือก)



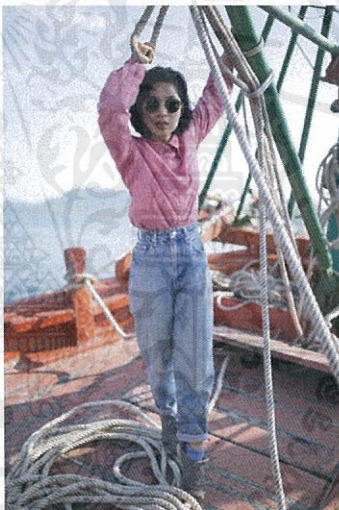
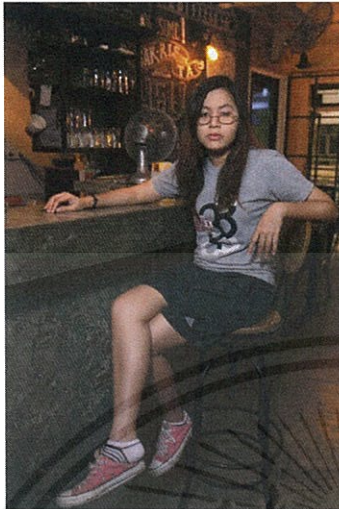
(ภาพที่3.23 ตัวอย่างหน้าผมละเวงวิณพา)



(ภาพที่3.24 ตัวอย่างหน้าผมพระเพื่อนพระแพง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) Pre-Lighting



(ภาพที่3.25 ภาพตัวอย่างแสง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) ฉากที่ใช้ถ่ายทำ

- นางจินตะหราวาทิ ร้านบาร์สต้า ลาดกระบัง
- นางบุษบา ร้าน little tree garden สามพราน
- นางผีเสื้อสมุทร บ้านศานิตา อ้อมใหญ่
- นางเงือก ท่าเรือประมง สัตหีบ
- นางละเวงวิณฑา หอประชุม สจล.
- พระเพื่อนพระแพง หมู่บ้านโมดิวิลล่า อ่อนนุช-ลาดกระบัง

3.4 การถ่ายทำ (Production)



(ภาพที่3.26 การถ่ายทำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)

1) ขั้นตอนการตกแต่งภาพ



(ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ1)

เปิดไฟล์ภาพในโปรแกรม Photoshop ทำการ Duplicate Layer เพื่อสร้าง Layer สำหรับขั้นตอนการตกแต่งจากหลัง



(ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ2)

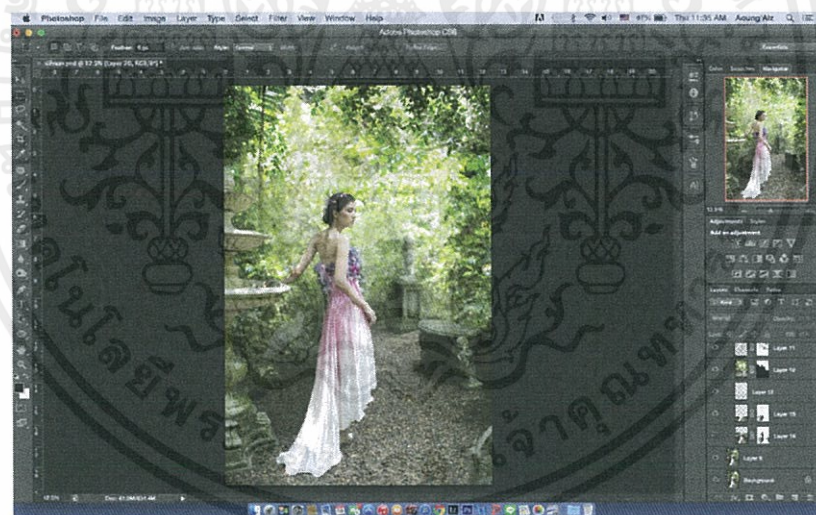
เก็บรายละเอียดของพื้น โดยใช้เครื่องมือ Healing Brush Tool ค่อยๆเก็บไปที่ละชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.29 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ3)

นำภาพพื้นหลังที่ถ่ายแยกไว้มาใส่ ใส่ Mark แล้วค่อยๆลดส่วนที่ไม่ต้องการออก



(ภาพที่3.30 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ4)

นำภาพพื้นหลังที่ถ่ายแยกไว้มาใส่ ใส่ Mark แล้วค่อยๆลดส่วนที่ไม่ต้องการออกอีกรอบจนมีภาพพื้นหลังครบทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.31 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ5)
ปรับโทนสีของภาพพื้นหลังที่เฟิ่งนำมาแปะ ให้ดูกลมกลืนกับตัวแบบ



(ภาพที่3.32 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ6)
เปรียบเทียบความแตกต่าง ก่อน-หลัง

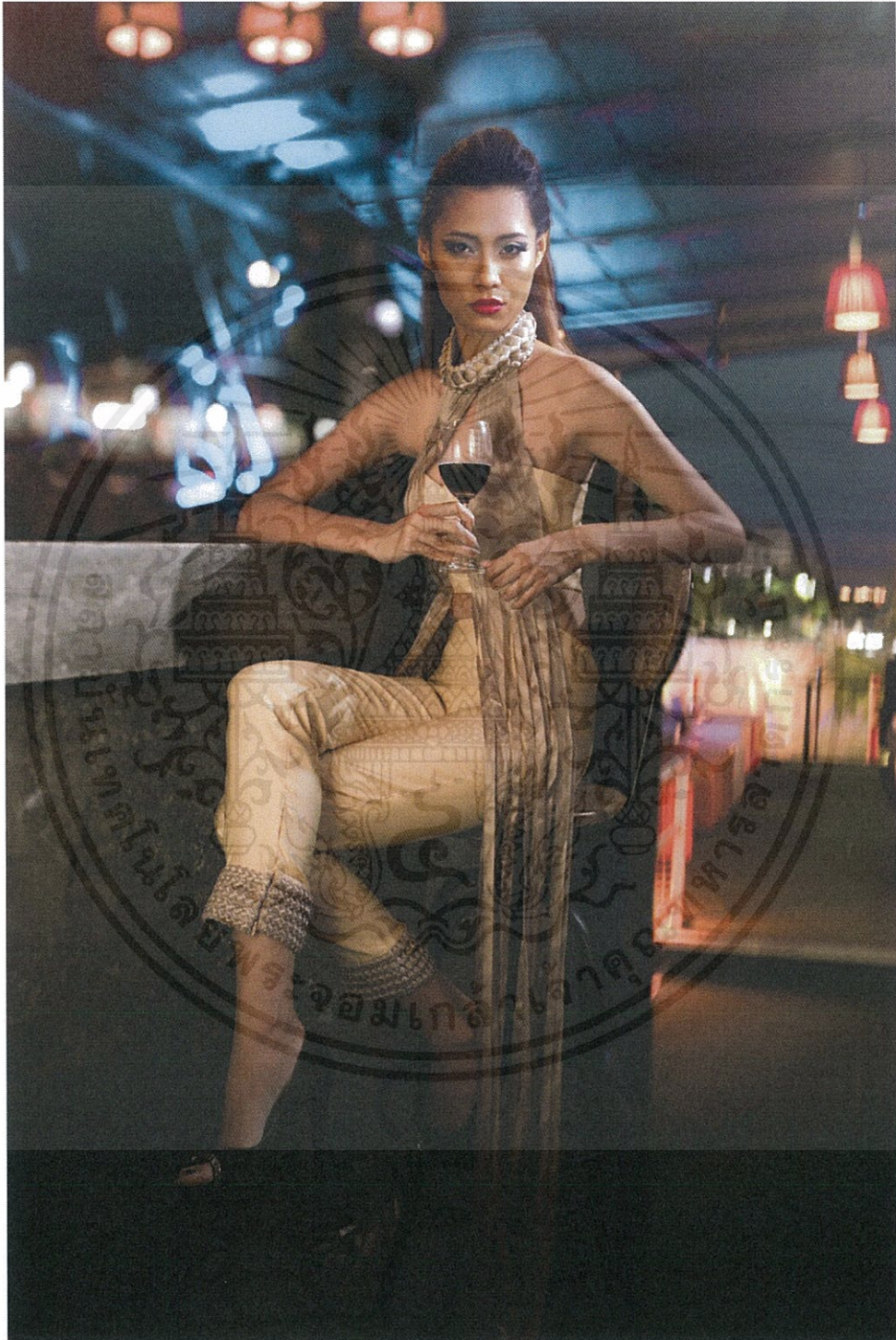
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.33 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ7)
 ทำการปรับโทนสีของภาพ โดยใช้โปรแกรม Lightroom

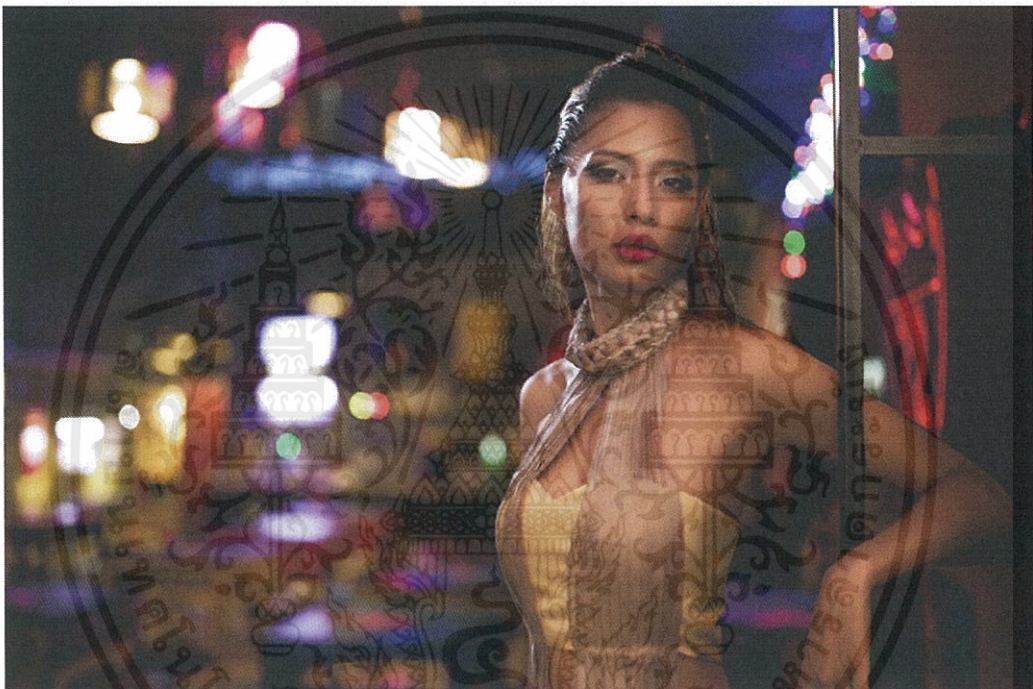
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์



(ภาพที่3.34 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



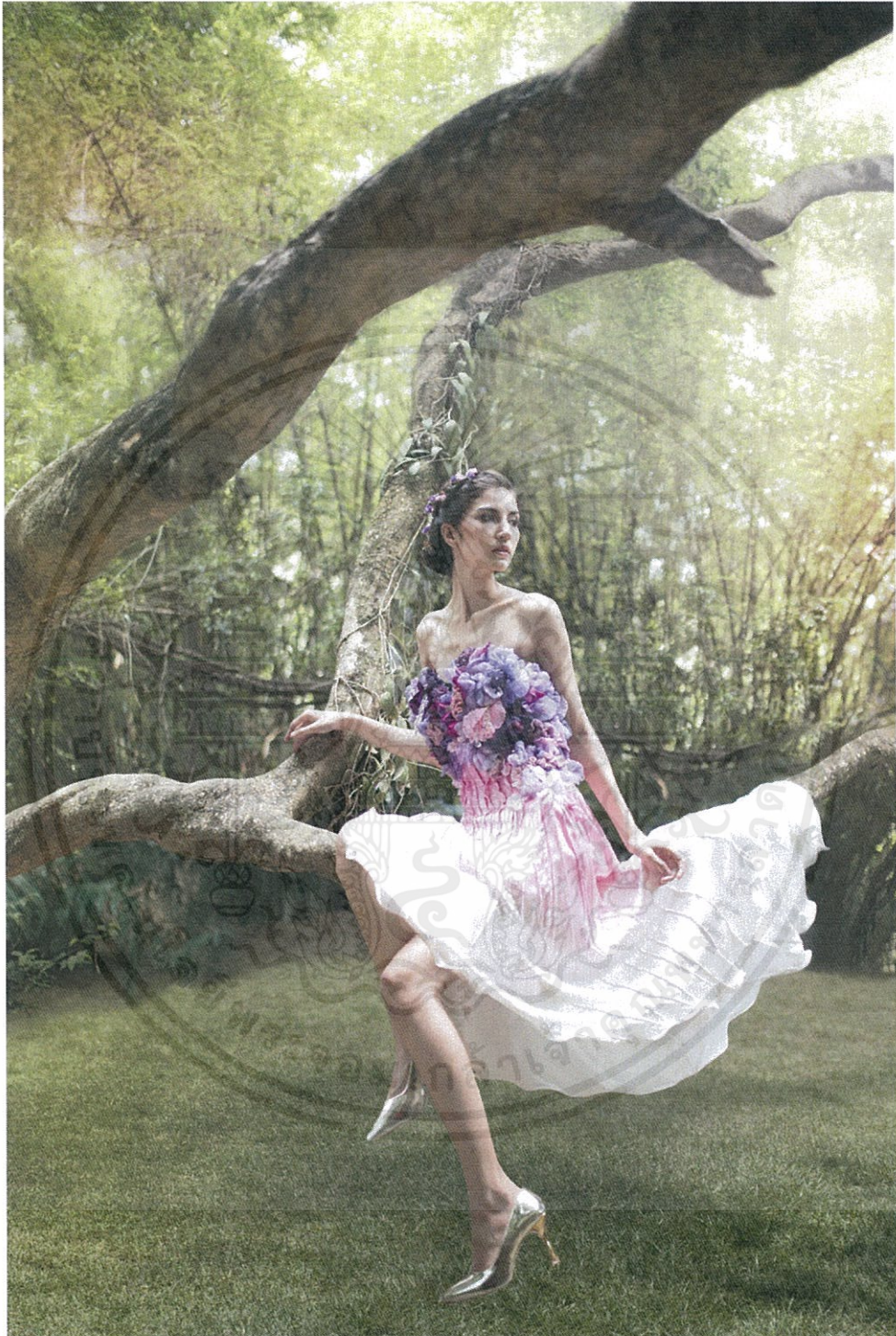
(ภาพที่3.35 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



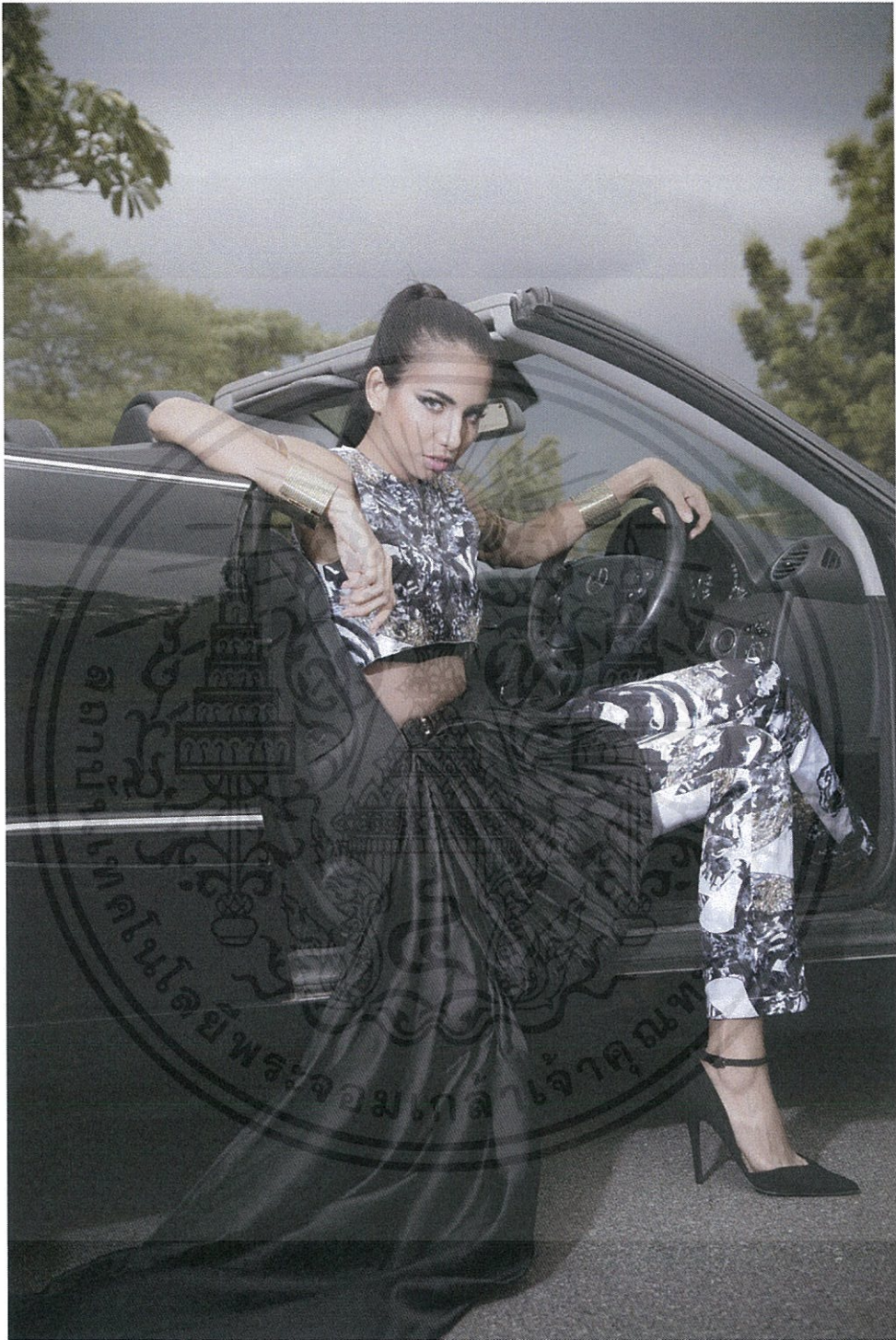
(ภาพที่3.36 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



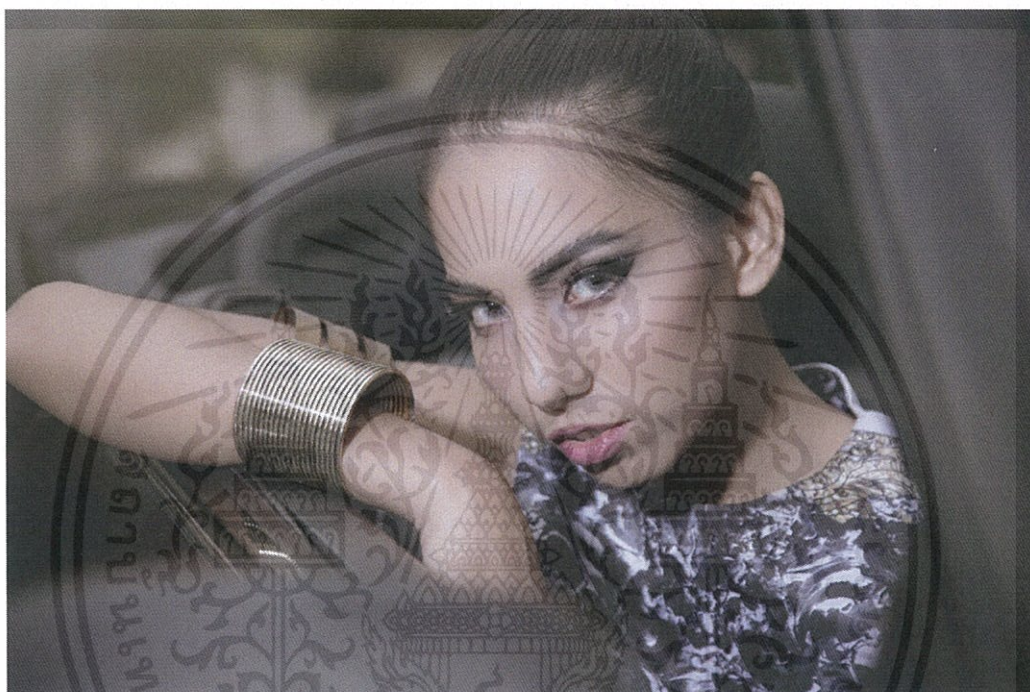
(ภาพที่3.37 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.38 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.39 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.40 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.41 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.42 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่3.43 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่ 3.44 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



(ภาพที่ 3.45 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุป

4.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานชุด''นางวรรณคดี''นี้ ถือได้ว่าเป็นการนำเอาความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของนางในวรรณคดีไทย มาตีความได้อย่างแปลกใหม่น่าสนใจ ซึ่งไปสู่รูปแบบของภาพประกอบที่มีความร่วมสมัยได้ตามที่วางแผนไว้ตั้งแต่ต้น อีกทั้งยังได้เรียนรู้กระบวนการทำงานที่ละเอียดซับซ้อน เริ่มตั้งแต่วิธีการคิด และพัฒนาแบบร่างเพื่อให้เกิดความลงตัวมากที่สุด ก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นตอนการเตรียมงาน เพื่อตอบสนองความคิดข้างต้นให้ได้ตามที่ต้องการรวมถึงการเรียนรู้การบริหารจัดการเวลา และควบคุมตารางการทำงานอย่างเคร่งครัด สำหรับภาพถ่ายที่ใช้ระยะเวลายาวนานได้เป็นอย่างดี

4.2 ปัญหาในการทำงาน

ปัญหาด้านรายละเอียดของงานการติดต่อประสานงาน เนื่องจากนางในวรรณคดีที่จะถ่ายทั้งหมด 6 คน ต้องถ่ายในสถานที่ที่ต่างกันทั้งหมดจึงต้องใช้เวลาในการหาสถานที่และติดต่อซึ่งอาจจะ เกิดข้อผิดพลาดและคลาดเคลื่อนขึ้นมาบ้าง และปัญหาด้านการบริหารจัดการเวลาเนื่องจากในผลงานชุดนี้มีความจำเป็นต้องใช้แบบหลายคน เพราะทุกคนที่เลือกมานั้นตรงกับคาร์แรคเตอร์ของนางในวรรณคดีที่วางไว้ จึงต้องมีการจัดตารางเวลาที่แน่นอน โดยอิงจากเวลาของแบบเป็นหลักและปรับ เปลี่ยนวันถ่ายตามให้ลงตัว แต่ถึงกระนั้นแบบทุกคนอยู่ในช่วงทำงานและสอบ ซึ่งแต่ละคนว่างไม่ตรงกันจึงเกิดปัญหาการเลื่อนวันที่ไม่แน่นอนออกไปเรื่อยๆ ส่งผลโดยตรงให้ตารางเวลาที่วางไว้ตั้งแต่แรก ต้องปรับเปลี่ยนใหม่หมด ทำให้ต้องเตรียมพร้อมตลอดเวลา และติดต่อประสานงานกับแบบเกือบ ทุกวันเพื่อนัดวันเวลาที่เหมาะสมที่สุด ทำให้งานเกิดความล่าช้าจากที่วางแผนไว้เป็นอย่างมาก

4.3 แนวทางแก้ไข

จากอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งหมดได้สอนให้ข้าพเจ้าทราบหลายเรื่อง ตั้งแต่เรื่องการศึกษาข้อมูล การวางแผน การติดต่อสื่อสาร และตัดสินใจให้ดีกว่าควรทำอย่างไร วางแผนก่อนถ่ายทำให้การทำงานราบรื่นและเกิดปัญหาน้อยที่สุด หากเกิดปัญหาก็ตั้งสติและพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาให้ตีเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์ที่สุด

4.4 ข้อเสนอแนะ

ควรเตรียมการทุกอย่างให้เร็วขึ้น และพัฒนาระบบการทำงานให้ใช้เวลาสั้นลงกว่าที่เป็น เพื่อที่จะสามารถเผื่อเวลาที่เหลือไว้สำหรับแก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นตามมาได้

4.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) รู้จักกระบวนการคิดที่เป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอน และได้พัฒนาไปในทิศทางที่นอกกรอบ มีความแปลกใหม่ร่วมสมัย และสามารถนำไปต่อยอดใช้งานได้จริง
- 2) ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การวางแผนการทำงาน รวมไปถึงการทำงานที่ต้องติดต่อประสานงานคนเป็นจำนวนมาก ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ประวัติวรรณคดีไทย ,

www.geocities.com/thailit_sd/index2.htm

<http://th.wikipedia.org>

www.hum.ru.ac.th/html/cultrue/p6.html

<http://www.slideshare.net/unifgreenteaza/ss-17830390>

รายชื่อนางในวรรณคดี ,

<https://ruangrat.wordpress.com>

รายชื่อวรรณคดีไทย ,

<http://th.wikipedia.org/wiki>

เรื่องย่อพระอภัยมณี ,

<http://www.thaigoodview.com/node/19304>

เรื่องย่อลิลิตพระลอ ,

<http://pralor.thaiderm.com>

<http://writer.dek-d.com/>

เรื่องย่ออิเหนา ,

<http://rungfa.chs.ac.th/inaostory.htm>

<http://www.kroobannok.com/blog/17265>

ภาพผลงานเอมิลี โซโต ,

<http://www.emilysotoblog.com/page9>

<http://www.emilysotoblog.com/queen-of-versailles/>

<http://www.cuded.com/2013/01/elfin-forest-by-emily-soto/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวจิราภัทร์ ภัคดีวานิช
เกิด วันที่ 24 พฤศจิกายน 2535
ที่อยู่ 133 ม.4 ต.โคกยาง อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ 81130
E-mail alzheimers.jp@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

อนุบาล โรงเรียนโกคาพานิชกุล มูลนิธิ จ.กระบี่
ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลกระบี่ จ.กระบี่
มัธยมศึกษา โรงเรียนอำมาตย์พานิชกุล จ.กระบี่
อุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ สาขาการถ่ายภาพ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้